Volna CELJE

CELJSKI tednik

CELJE, 9. decembra 1960
Leto X., štev. 49

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

LIST IZDAJA IN TISKA ČASOPISNO PODJETJE »CELJSKI TISK«

DIREKTOR IVAN MELIK-GOJMIR
UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR
ODGOVORNI UREDNIK TONE MASLO

Izhodišče je človek

Ob 15-letnici razglasitve republike je predsednik republike Josip Broz-Tito dal za jugoslovansko javnost izjavo, v kateri je orisal gospodarski napredek zadnjih 15 let in poudaril, da smo v izredno dinamičnem ustvarjalnem življenju pri graditvi dežele dosegli uspehe, ki bi potrebovali zanje v normalnih pogojih več desetletij. Predsednik Tito je med drugim dejal:

»Spričo izredno naglega in dinamičnega povojnega gospodarskega in družbenega razvoja so nastale bistvene spremembe v družbeno-ekonomskih odnosih, spremenil se je predvsem položaj proizvajalcev v proizvodnji in delitvi, mehanizem socialistične demokracije pa se je še bolj razvil.

Sedanji ustavni predpisi ne ustrezajo več doseženi stopnji družbenega razvoja v deželi. Kakor vemo, vsebujejo ti predpisi razen ustavnega zakona iz leta 1953, sprejetega v prvem obdobju graditve delavskega samoupravljanja in komunalnega sistema, tudi nekatere določbe, uveljavljene malone že pred petnajstimi leti. Čeprav smo ta sistem zadnja leta izpopolnili z vrsto posebnih zakonov, tako da ustava sama po sebi ni nekakšna znatnejša ovira za prakso, vendar čedalje bolj čutimo potrebo, da nastale spremembe v naši družbi in perspektive nadaljnjega razvoja fiksiramo z novo ustavo. To bi pomenilo ne samo krepitev in večjo pravno stabilnost doseženega razvoja delavskih svetov in komun, marveč bi tudi omogočilo, da bi še bolj prišle do izraza perspektive nadaljnjega družbenega razvoja, ekonomskih odnosov in socialistične demokracije.

Nova ustava naj predvsem izrazi dejstvo, da se v sedanjih odnosih v Jugoslaviji zrcali tista stopnja socialističnega razvoja, ko je delo sproščeno v tem smislu, da je nedotakljiva pravica državljana, da dela in dobiva za svoje delo ekvivalent, skupnost pa vzame toliko, kolikor potrebuje za vzdrževanje skupnih služb in poslov. Izhodišče v ustavi mora biti človek kot proizvajalec in upravljavec, v tem ko je država samo faktor koordinacije.«

VREME V NASLEDNJIH DNEH

za čas od 8. do 18. decembra

Močne padavine z ohladitvijo, nato razjasnitve. V splošnem bo še nestalno vreme. Suha razdobja ne bodo daljša od 3 dni. Vdor mraza najkasneje 16. decembra.

NOVE POBUDE ZA KREPITEV KOMUNALNEGA SISTEMA

PRED DNEVI JE BILA SEJA PREDSEDSTVA OKRAJNEGA ODBORA SZDL, NA KATERI JE PREDSEDNIK FRANC LUBEJ ANALIZIRAL MINULE KONFERENCE KRAJEVNIH ORGANIZACIJ SZDL.

Konference krajevnih organizacij SZDL so bile zelo dobro obiskane in tudi pripravljene. Razprave so bile razgibane in so pokazale, da se v osnovnih organizacijah poraja nova vsebina dela, zlasti pa tista, ki jo je nakazal peti kongres SZDL Jugoslavije. Enoličnost konferenc iz prejšnjih let se je umaknila živahnemu in pestremu razpravljanju o delu in bodočih nalogah. Gotovo je, da pobude za reševanje nalog ne smejo ostati osamljene, temveč jih je treba podrediti tudi materialno. Kajti take investicije komunalnega značaja se navadno bogato poplačajo, saj ljudje s prispevki v delu in materialu močno povečajo vrednost del. Opaziti pa je, da krajevni odbori ne opravljajo tiste družbene vloge, ki jim je naložena in da prepuščajo organizacijam SZDL ne samo pobudo, temveč tudi vse izvajanje del komunalnega značaja. To velja zlasti za tista področja, ki so od centrov in občine bolj oddaljena. V teh krajih so člani SZDL nanizali vrsto problemov, ki zahtevajo rešitev in pri katerih bodo sodelovali z lastnimi močmi. Nasprotno pa je značilno, da je pobuda članstva na tistih področjih, kjer so bila zgrajena nova naselja po sodobnih urbanističnih načelih (Velenje, Otok), dosti manjša.

Na seji so med drugim ugotovili, da občinski ljudski odbori postajajo vse preveč »okraji« in izgubljajo povezanost z volivci. To se kaže tako v težnji po centralizaciji raznih skladov, kot tudi pri sprejemanju odlokov in drugih pravnih aktov, o katerih volivci in proizvajalci prav malo ali pa nič ne vedo. Nepravilnost se kaže v primeru odmere davka na stanovanjske hiše, ki so ga občinski ljudski odbori predpisali, ne da bi pri tem sodelovali krajevni odbori, organizacije SZDL in niti ne volivci. Posledice takega birokratskega odnosa do volivcev so zelo neprijetne in kar je najvažnejše — nepotrebne. Predsedstvo Okrajnega odbora SZDL je bilo nadalje mnenja, da upravni organi občin ne delajo prav, če ne razlikujejo pri odmeri davkov proizvajalno industrijsko obrt od uslužnostne. Kaže, da občine obremenjujejo vso obrt enako; zaradi tega tudi nekatere propadajo, pa čeprav so nujno potrebne. Tako so se v Vitanju pritožili, da nimajo frizerja, drugje zopet, da nimajo krojača, kovača itd. Vsi ti primeri kažejo, da občinski odborniki premalo prenašajo delo ljudskih odborov in zborov proizvajalcev med volivce in da politični delavci preveč dosledno zagovarjajo ukrepe ljudskega odbora.

Podobni primeri so tudi v delu stanovanjskih skupnosti, kamor so ljudski odbori preveč posegali, namesto, da bi jim pustili vso iniciativo in jim pomagali zgolj s strokovnimi nasveti. Zaradi tega so se organi in komisije stanovanjskih skupnosti pasivizirale, delo pa v večini primerov sloni na ramah plačanega uslužbenca

Da bi se iniciativa proizvajalcev in volivcev bolj uveljavila, da bi pri utrjevanju komunalnega sistema dosegli še večje uspehe, so člani predsedstva Okrajnega odbora Socialistične zveze mnenja, da se mora več storiti za reševanje tistih problemov, ki se pojavljajo na terenu, da se vloga in pristojnost krajevnih odborov in stanovanjskih skupnosti poveča, skratka, da se bolje informira volivce o vseh ukrepih in tako poveže občina v resnično svobodno skupnost delovnih ljudi.

LU-BO

PRVI KILOMETRI

modernizirane ceste v Logarsko dolino

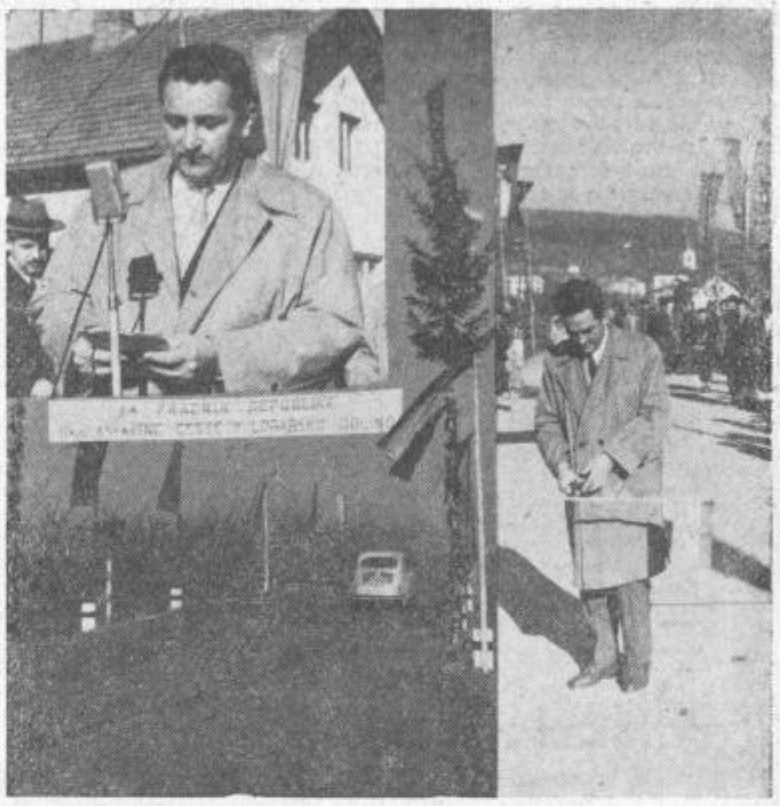

Trije posnetki s slavnostne otvoritve modernizirane ceste od Šentrupreta do Nazarij. Spodaj na levi — odcep ceste pri Šentrupretu, na desni — predsednik ObLO Mozirje Hinko Čop odpira cesto, zgoraj na levi — predsednik okrajnega sveta za komunalne zadeve Franc Rupret med govorom.

Zadnjo soboto preteklega meseca je bila v Nazarjih lepa svečanost, saj so namenu izročili prvih 17 kilometrov modernizirane ceste v Logarsko dolino in to od Šentrupreta do Nazarij.

Svečanosti se je udeležilo izredno veliko ljudi, med gosti pa so bili tudi član Izvršnega sveta LRS TONE BOLE, sekretar za promet LRS BOJAN POLAK, direktor republiške uprave za ceste inž. CIMOLINI, nadalje ljudski poslanec mozirske občine TONE KROPUŠEK, RIKO JERMAN, FRANC LUBEJ, polkovnik FRANC ROJŠEK, RADO JENKO, TINE OREL, zastopniki žalske občine in drugi.

Slavnost je začel predsednik ljudskega odbora mozirske občine HINKO ČOP, ki se je med drugim zahvalil vsem, ki so pripomogli in sodelovali pri gradnji prvih kilometrov modernizirane ceste v Logarsko dolino. Zatem je spregovoril predsednik okrajnega sveta za komunalne zadeve FRANC RUPRET, ki je poudaril, da je to šele začetek modernizacije ne samo ceste, ki pelje v Logarsko dolino, temveč tudi vseh ostalih cest drugega reda, saj jih je na celjskem območju še okoli 70 % nemoderniziranih. Prvi kilometri asfaltirane ceste v Logarsko dolino so pomembni ne samo iz gospodarskih razlogov, temveč prav tako zaradi čedalje večjega razvoja turizma v Zgornji Savinjski dolini.

Kakor tovariš Čop, tako se je tudi tovariš Rupret zahvalil republiškemu Izvršnemu svetu, nadalje sekretariatu za promet, republiški upravi za ceste, občinskima ljudskima odboroma v Žalcu in Mozirju ter kolektivu Uprave za ceste, tehnični sekciji v Celju, ki je hitro in poceni zgradil ta pomemben objekt. Gradnja enega kilometra te ceste je namreč stala okoli 12,5 milijona dinarjev.

-mb

Plodna razprava, vendar premalo časa

OB KONCU PRETEKLEGA TEDNA JE ZASEDAL OKRAJNI ZBOR PROIZVAJALCEV. OBRAVNAVALI SO NEKATERE AKTUALNE PROBLEME TRGOVINE, GOSTINSTVA IN OBRTI; ISTOCASNO PA SO POSLUSALI TUDI POROCILO O USPEHIH UVAJANJA SPODBUDNEJŠIH NAČINOV NAGRAJEVANJA V GOSPODARSKIH ORGANIZACIJAH V CELJSKEM OKRAJU.

Že takoj za prvim poročilom o delu trgovinske zbornice, ki ga je članom proizvajalcev posredoval predsednik zbornice tov. Selšek, se je razvila živahna razprava. Zanimiva pa je tudi oblika te razprave, ki potrjuje, da se delo zbora proizvajalcev poglablja. Tako so v tem delu razprave člani zbora proizvajalcev postavljali posebna vprašanja članom upravnega odbora trgovinske zbornice in ob analizi nekaterih pojavov zahtevali pojasnila.

Na vprašanje, kako se razvija dejavnost (z ozirom na pobudo trgovinske zbornice) v zvezi z izdelovanjem elementov za samopostrežne trgovine, je odgovarjal predsednik trgovinske zbornice. Dejal je, da je zbornica širše začela obravnavati ta problem, in sicer tako, da je v tej smeri razen industrijskega podjetja »Žična« angažirala tudi podjetje »Alpos« iz Šentjurja. Zbornica je naročila tudi načrte, samo izvedbo pa prepustila podjetjem. Res je, da pri tem nastopajo nekatere težave, je dejal tov. Šelšek, vendar te ne morejo zavreti pozitivne pobude. Občutnejše pa so objektivne težave, ki nastopajo pri kompletiranju opreme za samopostrežno trgovino. Zanjo so potrebni še računski stroji in druge naprave, ki so odvisne od uvoza. Hkrati pa se je trgovinska zbornica povezala z zavodom za napredek gospodarstva, kjer bodo posebno obdelovali probleme urejanja in opremljanja trgovin. Tako bo tudi odpadla marsikatera nevšečnost.

O problemih obratnih sredstev v trgovini je odgovoril tov. Šepec, in sicer je splošne probleme izvajal iz podrobnih problemov trgovskega podjetja Ljudski magacin. To podjetje opravi letno za preko milijardo dinarjev blagovnega prometa. Ima pa komaj za 113 milijonov dinarjev obratnih sredstev. To pomeni, da v enem letu obrnejo svoje zaloge kar za preko 10-krat. Tak silovit tempo obračanja je v trgovinski praksi nenavaden in škoduje trgovini. Predvsem zaradi tega, ker direktno in neusmiljeno vpliva na zmanjšano založenost trgovine. Ali drugače, v trgovini zaradi tega nabavljajo le ono blago, za katero vedo, da ga bodo takoj lahko prodali. Jasno pa je, da mora imeti trgovina na zalogi tudi predmete, ki jih kupci le od časa zahtevajo, a vendar zahtevajo. Kajti poglavitna naloga trgovine je, zadovoljiti vse potrebe potrošnikov.

Predsednika občinskih ljudskih odborov Žalec in Konjice sta opozorila na nujnost, da se dejavnost in povezava zbornic nasploh usmeri bolj na občinske ljudske odbore in ne toliko kot doslej na okraj. To težnjo so zagovarjali tudi nekateri drugi člani zbora proizvajalcev — zlasti zato, ker je v splošnem prizadevanju za decentralizacijo vsega družbenega življenja vloga občine v komunalnem življenju, torej tudi glede razvoja trgovine, gostinstva in obrti bistveno večja.

Glede gostinstva so člani zbora proizvajalcev poudarili predvsem potrebo po usposabljanju sedanjih gostinskih obratov. Tu velja omeniti, da so na zasedanju tudi sprožili vpraašnje poživitve in usposobitve nekaterih gorskih in izletniških gostinskih postojank. Na splošno pa lahko rečemo, da poročilo o problemih gostinstva ni vzbudilo posebne pozornosti. Če že pozornost, pa vsaj razprave o teh problemih ni bilo.

Bolj živahno razpravo je sprožilo poročilo o problemih razvoja obrti. Tu je prišlo predvsem do izraza mnenje, da bodo občine v naslednjem obdobju morale bolj skrbeti za razvoj uslužnostne obrti, med tem ko je odgovornost za razvoj proizvodne obrti, ki je dopolnilo industrije, tudi zadeva industrijskih podjetij. To vprašanje pa vsebuje vrsto specifičnih lastnosti, ki so odvisne od posebnih pogojev v posameznih občinah. Tako je na primer razumljivo, da bodo manj razvite občine še vnaprej morale skrbeti tudi za razvoj proizvodne obrti, ki v svojem razvojnem procesu teži za osvajanje industrijskega načina proizvodnje. Z ozirom na eno in drugo pa bo potrebno nujno prilagoditi davčno politiko posameznih občin. Zato le-ta v bodoče ne bo smela biti toga.

V nadaljevanju zasedanja je o vprašanju uvajanja stimulativnejšega načina nagrajevanja v gospodarskih organizacijah v celjskem okraju poročal predsednik sveta za delo tov. Melik. Analiza teh problemov je zajela najbolj perečo snov, vendar člani zbora proizvajalcev o teh problemih niso razpravljali. Morda je za to več vzrokov, vsekakor pa je prvi in odločilni bil ta, da je bilo to zasedanje preobloženo s snovjo, ki so jo obravnavali. Skratka, to zasedanje je tudi pokazalo, da je preobširen dnevni red resna zavora za delo zbora proizvajalcev.

M .I.

DELOVNA ZMAGA šoštanjske termoelektrarne

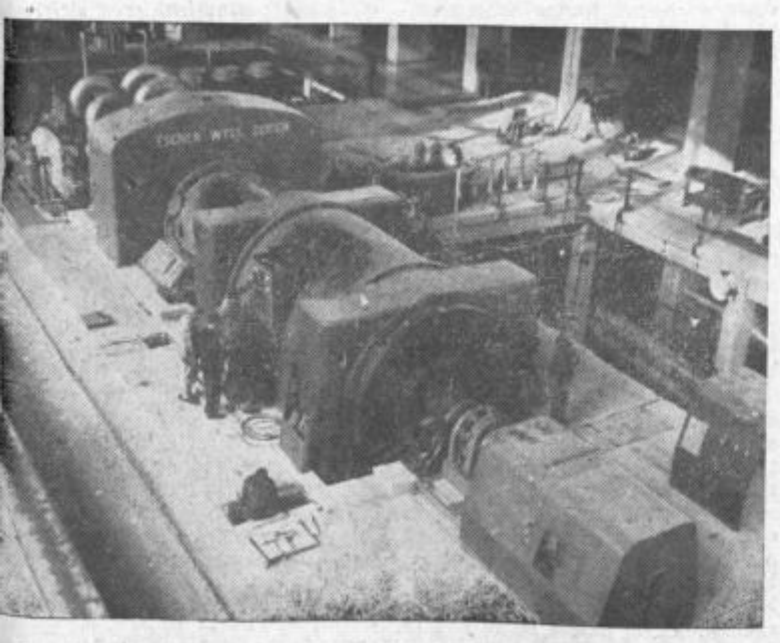

Pred praznikom republike so v šoštanjski termoelektrarni slavili pomembno delovno zmago. 25. novembra točno ob 16.56 uri so priključili na električno omrežje nov agregat z močjo 75 megavatov. S tem so drugo fazo izgradnje termoelektrarne zaključili dva meseca pred rokom. Vrednost del in opreme znaša 7 milijard 140 milijonov dinarjev ali skupno s prvo fazo nad 15 milijard dinarjev. Generator novega agregata je hlajen z vodikom, ki zagotavlja enakomernejše in bojše hlajenje.

Zanimivo je morda še to, da so šestdeset odstotkov opreme dobavile domače tovarne in da se je njihova udeležba pri gradnji druge faze močno povečala. Tesna povezava vseh sodelujočih podjetij in izredni napori delovnega kolektiva so pripomogli, da so v termoelektrarni opravili dela v dobrih dveh letih in s tem dosegli lep uspeh tudi v evropskem merilu, kjer je za taka dela ustaljena norma dveh let in pol.

Pred novoletno jelko

Na pobudo Občinskega odbora SZDL v Celju je bilo v torek dopoldne posvetovanje s predstavniki delovnih kolektivov ter družbenih in političnih organizacij, ljudskega odbora itd., na katerem so sklenili, **da naj se letos praznovanje Novoletne jelke prenese v stanovanjske skupnosti, oziroma na področja krajevnih organizacij SZDL.**

Razen tega so izvolili poseben odbor, ki bo skrbel za organizacijo ali bolje rečeno za koordinacijo prireditev ter hkrati apeliral na delovne kolektive, da s finančnimi sredstvi pomagajo pri izvedbi otroškega praznika. V razpravi okoli zbiranja sredstev je bil izrečen predlog, da naj bi ustanovili enoten občinski sklad, v katerega bi se naj že med letom zbirali določeni prispevki kolektivov, kajti na koncu leta je s temi rečmi dosti teže, zlasti še, ker je večidel sredstev že razporejenih.

Veličastne proslave

Ni bilo kraja, niti podjetja, ustanove in šole, kjer ne bi na slavnosten način počastili rojstni dan republike — 29. november. To niso bile samo proslave, na katerih so govorili o pomenu praznika in o zgodovinskem zasedanju AVNOJ v Jajcu; niti se niso omejevali na kulturne nastope... proslavljanje dneva republike je izzvenelo v mogočno manifestacijo enotnosti naših ljudi pri graditvi socialističnih družbenih odnosov. Zato so mnoge proslave združili z javno manifestacijo velikih pridobitev. V Šoštanju so mesec dni pred rokom izročili v obratovanje drugo fazo termoelektrarne s turboagregatom, ki ima moč 75 MW. V Velenju so odprli kulturni dom. Lepa svečanost je bila tudi pri otvoritvi modernizirane ceste od Šentrupreta do Nazarij. Sicer pa so v Mozirju za praznične dni dobili tudi lep kulturni dom s kino dvorano itd. V šestih vaseh okoli Dobja v šentjurski občini je zasvetila električna luč. Z delom je začela bencinska črpalka v Nazarju. V celjski tovarni Aero so pokrili novo halo itd., itd.

Na osrednji proslavi v Celju, ki je bila v soboto 26. novembra v veliki dvorani Narodnega doma, je o pomenu praznika govoril organizacijski sekretar OK ZK Celje tov. Jože Marolt. Ostali del sporeda pa so izpopolnili učenci Glasbene šole, člana Celjskega gledališča ter mladinski zbor France Prešeren.

Prisrčne so bile proslave na šolah, ki so jih združili s sprejemom cicibanov med pionirje ter pionirjev v mladinsko organizacijo.

Plan so izpolnili

V ponedeljek, 5. decembra so slavili v Železarni Store pomembno zmago. V obratu elektroplavž so tega dne izpolnili letni plan proizvodnje — 32.000 ton surovega železa. Kljub temu, da je bil letni plan v primerjavi z drugimi leti najvišji, so ta uspeh dosegli predvsem zaradi ugodne elektroenergetske situacije, saj v letošnjem letu ni bilo občutnih redukcij električnega toka.

Streljanje

CELJE : KAMNIK — 2605 : 2419

V počastitev dneva republike so se v prijateljskem dvoboju pomerile moške in ženske reprezentance Celja in Kamnika v streljanju z zračno puško. V končnem ocenjevanju je zmagala vrsta iz Celja z 2605 krogi, strelci iz Kamnika pa so dosegli 2419 krogov. Kakor v skupnem so Celjani zmagali tudi v moškem (Celje 1751, Kamnik 1691 krogov) ter ženskem (Celje 854, Kamnik 728 krogov) dvoboju. Med posamezniki so se na prva mesta uveljavili sami Celjani, in sicer Žurbi 184, Dobovičnik 181, Hočevar 180, Mlakar 179 in Klopčič 178 krogov. Enako je bilo tudi v ženski konkurenci, kjer so vsa prva mesta zasedle Celjanke: Želj 179, Sodnik 174, Trebičnik 170, Hočevar 169 in Hlastan 162.

Pred občinskimi konferencami Ljudske mladine

V mesecu decembru bodo v celjskem okraju izvedli občinske konference organizacije Ljudske mladine. Prvi bosta podali obračun dela celjska in žalska občina, ki se bosta k rednemu letnemu zborovanju zbrali že v nedeljo.

Delo organizacij Ljudske mladine je bilo v letošnjem letu dokaj plodno. V organizacijo so sprejeli nad dva tisoč mladih ljudi, povečali število aktivov od 200 na 238 in se s tem uvrstili med prve okraje v Sloveniji. Največ novih aktivov so ustanovili na kmetijskih posestvih, pri kmetijskih zadrugah, manjših gospodarskih organizacijah itd.

Z novim letom se bodo občinski komiteji precej osamosvojili. Postati bodo morali organizatorji in usmerjevalci številnih delovnih oblik organizacije Ljudske mladine, hkrati pa bodo spremenili nekatere komisije, ki so se doslej vse preveč bavile z organizacijskimi problemi.

Mnogo so razpravljali o gradnji samskih stanovanj. V celjskem okraju je za samce poskrbelo samo eno podjetje, kljub temu, da so o tem razpravljali skoraj v vsaki gospodarski organizaciji. V začetku leta je bil s sindikalnim svetom sklenjen dogovor, da bi 10 odstotkov sklada za gradnjo stanovanj uporabili za samska stanovanja, ostalo pa je le pri besedah.

Vse bolj se uveljavljajo tudi aktivi Ljudske mladine v stanovanjskih skupnostih, kjer razmišljajo tudi o ustanovitvi klubov mladih volivcev. Že ves čas opažamo, da je na zborih volivcev zelo malo mladih ljudi. Morda bo klub mladih volivcev lahko zagotovil na zborih ne samo množičnost mladih ljudi, temveč tudi dobro obveščanje in pripravljanje nanje.

Letos se je na šolah močno uveljavila dijaška samouprava, še vedno pa so precej razpravljali o javnem opravičevanju, ocenjevanju in podobnem, medtem ko so materialne probleme le redkokje reševali. Podobno je z domskimi skupnostmi, ki se še v svojih prizadevanjih precej lovijo.

Pred občinskimi komiteji bo torej v prihodnjem delovnem razdobju precej nalog. Organizacije Ljudske mladine bodo morale postati zanimive za vsakogar, kar bodo lahko dosegle z izredno gibčnostjo in »modernizacijo« delovnih oblik.

-ica

Nova bencinska črpalka

Takoj po otvoritvi modernizirane ceste od Sentrupreta do Nazarij je bila v Nazarjih še ena slovesnost, ko so namenu izročili novo in lepo urejeno bencinsko črpalko. Gradnja tega objekta v Zgornji Savinjski dolini je bila nujna zaradi potreb; pomembna pa zato, ker so kolektivi mozirske občine dokazali, kaj se da napraviti z združenimi močmi in navkljub temu, da podjetje Petrol ni kazalo zanimanja za postavitev potrebne črpalke v tem predelu naše ožje domovine.

Pri otvoritvi črpalke je spregovoril predsednik ljudskega odbora mozirske občine Hinko Cop, ki je med drugim čestital predsedniku gradbenega odbora Ludviku Pavliču za izredno požrtvovalnost v času izvajanja gradbenih del, zatem pa je izročil predsedniku delavskega sveta trgovskega podjetja Savinja v Mozirju črpalko v upravljanje. -mb

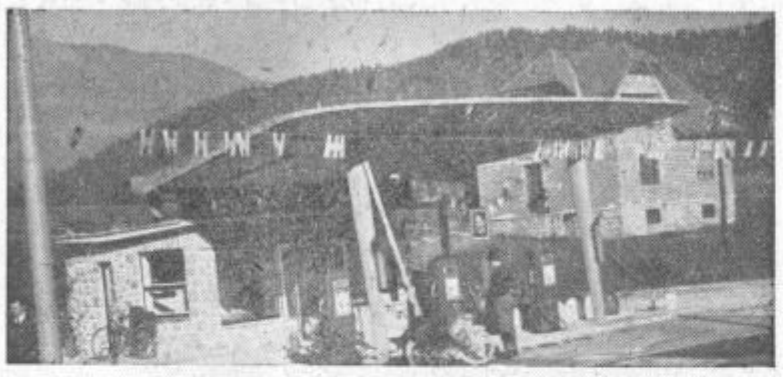

V zadnjem tednu po domovini

Petek, 2. decembra

NA ZASEDANJU Zvezne ljudske skupščine so razpravljali o predlogu zakonov o železnicah in poštah. Nadalje so izvolili 45-člansko komisijo za izdelavo nove ustave. Za sekretarja Zvezne ljudske skupščine je bil izvoljen Makso Bače.

Sobota, 3. decembra

ORGANIZACIJSKO POLITIČNI SEKRETARIAT predsedstva Glavnega odbora SZDL Slovenije je imenoval na predlog izdajateljskega sveta za glavnega urednika »Delac« Janeza Vipotnika, za direktorja podjetja »Delo« Rudija Janhuba in za pomočnika direktorja Zlata Močnika.

Nedelja, 4. decembra

V BEOGRADU so izročili namenu elektronski center Zveznega zavoda za statistiko.

Ponedeljek, 5. decembra

NA SEJI predsedstva Centralnega sveta Zveze sindikatov Jugoslavije so sprejeli osnovne postavke načrta perspektivnega razvoja gospodarstva v obdobju 1961-1965. leta.

Torek, 6. decembra

NA SESTANKU z novinarji je sekretar Urada za prošnje in pritožbe Zveznega izvršnega sveta povedal, da so državljani lani poslali na ta urad nad deset tisoč prošenj in pritožb, od tega jih je bilo nad 30 odstotkov upravičenih.

Sreda, 7. decembra

GOSPODARSKA ODBORA obeh zborov Zvezne ljudske skupščine sta začela obravnavati osnutek novega petletnega plana.

Kritična beseda delegatov

Na nedavni konferenci Zveze komunistov za celjski okraj so kritično obravnavali razne negativne pojave, ki jih še tu in tam srečujemo v naših podjetjih. Navajamo ugotovitve enega med delegati, ki se je prijavil k besedi.

Ko je govoril o nepravilnostih, ki jih je zasledil občinski sindikalni svet v Celju, je med drugim dejal, da je v nekem podjetju večina članov delavskega sveta in upravnega odbora, ki pred tem sploh ni so imeli nobenih političnih funkcij. V drugem podjetju pa ni od 28 članov Zveze komunistov niti eden v organih delavskega upravljanja. V podjetju Merks so odpustili iz službe starejšega borca samo zato, ker je očital birokratizem. V podjetju Avtomotor so člani Zveze komunistov z ukazovanjem skoraj popolnoma onemogočili delo organov delavskega samoupravljanja. V Topru je neki član Zveze komunistov, ki ni član sindikata, odklonil izvršitev sklepov delavskega sveta. V nekem večjem podjetju so vodilni ljudje iz podjetja ob priliki proslave 10-letnice delavskega upravljanja izzvali pretep. V podjetju Steklar so odpustili člana Zveze komunistov samo zato, ker je kritiziral.

To je nekaj konkretnih primerov, ki kažejo, da bodo morale tamkajšnje politične organizacije ubrati drugo pot in zajeziti take pojave.

Delegati so govorili tudi o delitvi dohodka, o delu komunistov v podjetjih in med ljudmi, o nagrajevanju po učinku, o vzgoji kadrov, o ideološko političnem delu, o vlogi mladih komunistov v organih upravljanja, o pravilni politiki kreditiranja in rekonstrukciji zastarelih obratov, o delitvi dohodka med podjetjem in družbo, o skrbi za bivše borce, o pripravah za izdelavo perspektivnih planov komun, o pomenu in važnosti kadrovsko-socialne službe, o problemih družbenega standarda, o pomenu pokrajinskega tiska v komunalnem razvoju in vlogi političnih organizacij pri tem, o zadolžitvah komunistov za konkretne naloge itd.

Iz vse te razprave je bilo čutiti poleg uspehov, ki so jih organizacije ZK dosegle, da nekateri člani in organizacije ZK še vedno ne vedo, kje, kaj in kako naj delajo, čeprav se po navadi prav v takih podjetjih dogajajo stvari, ki nimajo nič skupnega z našo stvarnostjo in razvojem. Da je temu tako, nam poleg navedenih pomankljivosti priča tudi primer, ki ga je iznesel delegat iz Mozirja. V svoji razpravi je namreč omenil, da so se v podjetju »Smreka« temeljito okoriščali na veliko škodo kolektiva in skupnosti in z vednostjo delavskega sveta. Politične organizacije v tem podjetju so bile premalo budne in niso usmerjale delo samoupravnih organov. Ni dovolj te organe izvoliti in jih potem prepustiti stihiji, treba jih je tudi usmerjati in jim pomagati

-ma-

OBJAVA

Obveščamo telefonske naročnike mesta Celja, da bodo v času od 8. do 20. decembra 1960 zaradi rekonstrukcije avtomatske telefonske centrale krajše prekinitve telefonskega prometa.

Uprava Okrajne pošte Celje

V Šmartnem ob Dreti poznajo svojo pot...

(ZAPIS Z OBČNEGA ZBORA KRAJEVNE ORGANIZACIJE SZDL)

Šmartno ob Dreti je prijazna vasica z veselimi in požrtvovalnimi ljudmi. Po vojni so zavihali rokave in krepko prijeli za delo. Hiše so rasle iz tal kot gobe po dežju. Naposled sta prišla na vrsto šola in zadružni dom. Vendar prebivalci sedaj ne počivajo in ne držijo križem rok. Še mnogo je želja in načrtov, mnogokaj je še treba napraviti. Pri tem so enako prizadevni starejši kot mladina.

Da so vaščani na pravi poti je najbolje dokazal zadnji občni zbor krajevne organizacije SZDL, na katerem so pokazali veliko zanimanje za najrazličnejše probleme in ne samo za tiste, ki tiščijo njih same. Po živahni razpravi se je jasno izražala pripravljenost ljudi, da tudi sami prispevajo svoj delež. Največ glasov je bilo slišati o Dreti, ki vsako leto poplavlja bregove. Za ukrotitev hudournika so domačini skoraj brez moči; tukaj potrebujejo pomoč skupnosti, ker bo sicer gospodarska škoda zaradi poplav čedalje večja. Dosti zabavljic je bilo slišati tudi na račun cestne uprave, ki zavlačuje s popravilom mostu v Pustem polju. Avtobusna zveza po Zadrečki dolini je slaba, promet pa v glavnem usmerjen na Savinjsko dolino, kar je seveda zamudno, povečujejo pa se tudi stroški.

V kraju uspešno delujeta kmetijska zadruga in aktiv mladih zadružnikov. Letos je vas dobila vodovod, drugo leto pa ga bodo dobili še bližnji zaselki. Kot pri vseh večjih delih tudi tukaj prebivalci pridno pomagajo. Ljudje pa mislijo tudi za naprej. Zabavno življenje je res pomanjkljivo. Pravijo — nabavimo si televizor, zatem pa si uredimo še kino dvorano. Res, marsikdo bo še pogodrnjal, toda skupna misel bo dobila svojo določeno obliko, ki bo slej ko prej postala stvarnost, saj... Šmarčani vedo, kaj hočejo. -in

ODMEVI...

Zadnje dni preteklega tedna so v Celju prodajali domače pomaranče po 400 dinarjev za kilogram.

Ko pa so priše na trg grške po 190 dinarjev, je padla cena tudi domačim.

To je prav, samo škoda, da je moralo na znižanje cene domačemu vplivati uvoženo blago.

≈

Ko so v nekem podjetju ugibali, ali se bo neke slovesnosti udeležilo zadostno število članov kolektiva ali ne in ko so postavili vse možnosti na tehtnico, je prevladovala tista, po kateri so proslavo združili z delitvijo »dobička«. Spričo tega se je seveda tudi napovedani začetek proslave zakasnil.

Za 29. XI. v Konjicah

Dan republike so slovesno praznovali tudi v konjiški občini, osrednja proslava pa je bila v konjiškem kulturnem domu, kjer je organizacija Zveze vojaških vojnih invalidov razvila svoj prapor.

V. L.

NA VRHU PRI LAŠKEM

Spomenik padlim borcem

Na dan republike je osnovna organizacija Zveze borcev Laško odkrila na Vrhu pri Laškem spomenik 56. padlim borcem in žrtvam fašizma iz teh krajev. Svečanosti se je udeležilo veliko število prebivalcev in članov Zveze borcev, ki so prišli na slovesnost tudi iz drugih krajev.

Načrt za ta izredno lepi spomenik je izdelal arhitekt Valentinčič, spomenik pa je izdelala Granitna industrija v Oplotnici.

Tudi na Vranskem imajo Turistično in olepševalno društvo

Zadnje dni preteklega meseca so na pobudo nekaterih prebivalcev, zlasti pa prizadevnega predsednika pripravljalnega odbora Vinka Praprotnika ustanovili tudi na Vranskem Olepševalno in turistično društvo. Zbora se je udeležilo 39 ljudi, kar kaže, da je za delo tega društva veliko zanimanja. Sklenili so, da bodo že do naslednje sezone poskrbeli za čim bolj prijetno bivanje turistov. Zato bodo pripravili zanje okoli 40 sob.

Vransko ni samo lep kraj, s prijazno okolico, temveč tudi področje, na katerem je nekaj pomembnih zgodovinskih spomenikov, zlasti pa še iz časa NOB. Med posebne zanimivosti in mikavnosti lahko prištejemo Stopnik, Tabor, Podgrad, Kraške jame in lepo postojanko na Creti, od koder je lep razgled.

Poleg devetčlanskega upravnega odbora so na ustanovnem občnem zboru izvolili še komisijo za olepšavo kraja, komisijo za propagando in komisijo za izletništvo.

SEMINAR ZA SINDIKALNE DELAVCE

Občinski sindikalni svet v Šoštanju je pred kratkim organiziral v Šentvidu na Slemenu tridnevni seminar za predsednike sindikalnih podružnic v gospodarskih organizacijah šoštanjske občine. Po zaslugi predavateljev je seminar odlično uspel. Spričo obširnega programa dela v sindikalnih organizacijah so udeleženci menili, da bi bilo prav, če bi enake seminarje imeli večkrat.

ZAVOD ZA ZAPOSLOVANJE

V Slovenskih Konjicah že dalj časa razpravljajo o ustanovitvi samostojnega zavoda za zaposlovanje delavcev. Ta zavod bi ustanovili namesto sedanje posredovalnice za delo. V razpravi je bilo izrečenih veliko misli, vendar kaže, da bo le zmagal predlog o formiranju samostojnega zavoda v okviru občine.

DAN REPUBLIKE V GRIŽAH

Dan republike so v Grižah lepo proslavili. Na predvečer praznika je bila v domu Svobode vestno pripravljena in lepo obiskana proslava, za katero so spored pripravili Svoboda, šola in mladinska organizacija. Planinsko društvo Zabukovca, ki letos praznuje 10-letnico obstoja, pa je ob tej priložnosti razvilo svojo zastavo. -ez

Naš komentar

NEPRIJETNO JE PONAVLJATI...

Neprijetno je ponavljati stare reči, je med drugim v razpravi na občnem zboru krajevne organizacije SZDL za stanovanjsko skupnost Otok v Celju dejal prof. Tone Zorko. Res, neprijetno jih je ponavljati, toda, navzlic temu, jih je včasih treba ne samo enkrat, tudi večkrat. Spet je padel očitek — premalo se poznamo. Drži, da je Otok še v izgradnji, da je naseljevanje ljudi še vedno precejšnje... Toda, na koncu koncev se ne poznajo niti tisti, ki tu stanujejo že več kot dve leti. Socialistična zveza ni poskrbela, da bi se med seboj spoznali. Zbori volivcev so preredki. Prostovoljno delo, kot ena izmed oblik spoznavanja in zbliževanja ljudi, je izpadlo preveč mizerno. Kaj, torej? Novi statut Socialistične zveze delovnega ljudstva Jugoslavije je dal z ustanavljanjem in delom podružnic, zlasti pa še sekcij v okviru krajevnih organizacij nešteto možnosti, da se ljudje med seboj spoznajo in da se najdejo pri skupnem obravnavanju in reševanju interesnih problemov. Sekcije niso samo nova organizacijska oblika dela; delo sekcij vnaša v uveljavljanje organizacij SZDL, predvsem pa njenih članov novo vsebino. Zato bi lahko sekcije prinesle v delo in življenje prebivalcev Otoka nov utrip, novih spodbud. Toda, namesto, da bi na občnem zboru živo razpravljali o tem problemu in nalogah na tem področju, je bilo vse tiho. Edino v referatu predsednika krajevne organizacije SZDL je bilo izrečenih nekaj načelnih besed o delu sekcij, konkretnega pa ničesar. Prav zaradi tega, pa tudi spričo okolnosti, da skupščina krajevne organizacije SZDL na Otoku ni zavzela določenih stališč tudi do ostalih problemov, katerih pa na Otoku ne manjka, se zdi, da bo imel odbor težje delo, kot bi ga lahko sicer imel.

Ne glede na to ugotovitev, pa stvar ni zamujena. Prebivalce Otoka bo treba zainteresirati za delo v organizaciji SZDL, za delo v sekcijah. Morda bi anketa med njimi razčistila nekaj vprašanj in postavila smernice nadaljnjega dela. To je ena izmed nekaterih možnosti. Zaključke konference in seveda sklepe, ki na zboru niso bili sprejeti, ker jih komisija ni mogla tako hitro sestaviti, bi lahko članstvu posredovale podružnice organizacij.

Posebno vprašanje, ki se pojavlja na Otoku, je tudi, kakšna je udeležba članov delovnih kolektivov v družbenem življenju nastajajočega mestnega predela. Medtem, ko v tovarnah in ostalih podjetjih odločajo o velikih načrtih, o sredstvih in razvoju tovarn, pa so tu na terenu več ali manj postavljeni pred dejstva. O tem je v razpravi spregovorila tudi tov. Olga Vrabičeva in dejala: Osvoboditi se moramo formalnosti in lupin, v katere se zapiramo. Naš razvoj je tako hiter, da ne dovoljuje ozkih in zaprtih krogov.

—mb

POGLED PO SVETU

Medtem ko napori za razorožitev ostajajo brez vidnih in še bolj brez pomembnih uspehov, tečejo dogodki po starih tirih. Hruščev je nedavno izjavil, da bo SZ sodelovala pri vsaki resni razorožitveni akciji, ne bo pa sodelovala pri slepitvi ljudi: Zato odklanja razorožitev brez kontrole, a še bolj kontrolo brez razorožitve. Na zahodu teče velika akcija za poenotenjem atlantskega pakta po zamisli poveljnika Norstada. Nemci z velikimi naslovi publicirajo ustvarjanje mornarice Polaris, to je, podmorniškega ladjevja a la »George Washington«, ki nosi 16 Polaris raket in jih je možno izstreliti izpod vode. Ena taka podmornica stane 42 milijonov DM. Vse to je še posledica znamenite Dullesove teze iz leta 1954 »o masovnem in masivnem maščevanju«. Po ameriški strategiji naj bi se ameriška atomska sila masovno sprožila, tudi če »sovražnik« ne bi začel z atomskim napadom.

Nemci seveda grade svojo bodočnost na revanši. »Atlantik je zdaj naše Sredozemsko morje, atlatske države na okup! Ganjeni smo, da je ravno general de Gaulle nemškim rekrutom odstopil prostor za ekserčir«. Atlantski parlament razmišlja o nemških vojaških depojih v Španiji.

Brez trenj ne gre. Amerikanca Dillon in Anderson sta v Nemčiji naletela na nerazumevanje z zahtevo, naj bi Nemčija plačevala ameriške čete, stacionirane med Renom in Labo. To znaša 600 milijonov dolarjev letno, toda to bi pomenilo obnovitev okupacijskega statuta. Nemčija ponuja oporo dolarju na drug način, na kaj takega ne pristane. A tudi pri pomoči manj razvitim državam se ne strinja z ZDA. Rada bi vodila svojo politiko, ne preko NATO. Rada bi torej poenotila Atlantsko zvezo samo toliko, kolikor je njej v korist. Njene vojne investicije že presegajo tiste, ki jih je navajal Hitler. Vojni zločinec iz Kragujevca general Pemsel je prevzel poveljstvo garnizona v Ulmu.

Da se stvari zapletajo, namesto da bi se razvozlale, kažejo dogodki v Kongu. OZN je priznala Kasavubuja, z njim pa Mobutuja, ki sta nedvomno agenta neokolonializma. Nehru je nedavno izjavil, da pomeni Mobutujeva vojska nevaren element. Pokazala je svojo barvo in meče iz Konga vse tiste, ki se nočejo podrediti blokovski politiki: Indijo, Gano, ZAR, Gvinejo, Maroko. Kdo je za Mobutujem, se vidi iz njegovega lista »Courie d' Afrique«, ki ga urejajo ljudje iz katoliških belgijskih sindikatov. Verjetno je šel ta čas Lubumba, kot predstavnik parlamenta, po volji ZDA in drugih s političnega odra.

Podpredsednik ZDA Johnson je nedavno dejal, da bodo ZDA poskrbele za obogatitev pojma svobode. Kje neki se bo to pokazalo? Da ni posledica tega že razvoj v Kongu? Ali v Alžiru, kjer je NATO Francijo ponovno podprl? Ali v atlantski super-vladi?

Za konec omenimo še Eichmanna, ki mu je Himmler poveril dokončno rešitev židovskega vprašanja. Ta je nedavno zapisal: »Razume se, da ne kanim iz Savla postati Pavel. Če bi bil uničil 10 milijonov Židov, kolikor jih je imel Himmlerjev seznam, bi bil dejal: No, rešili smo se vsaj enega sovražnika. Tako pa je usoda hotela drugače.«

Eichmann ni en sam. To kažejo pošastne sence neofašizma v Nemčiji, Italiji in Franciji. Zato je prav, da se to zapiše in da se zapomni.

T. O.

TRIBUNA želja, uspehov in volje

Ponoči je še lilo, kot bi se odprle vse zapornice. Prenasičena zemlja bruha vodo povsod in lepljiva ilovica se lepi na čevlje. Vendar je nebo že umilo. Posamezni vaščani se spuščajo od Roka in Barbare proti šmarskem naselju. Ne smemo se čuditi, da so bolj redki, ki so se sprijeli s cmokasto ilovico. Ne poznam ga. Z debelo palico v roki je trdo potrkal po asfaltu in še srdito otresel brozgasto blato s čevljev. Morda je ob tem pomislil. »Danes jim bom že povedal svoje!«

V dvorani jih je bilo že precej. Tistim iz okolice se je poznalo, da so opravili že dokajšen kos blatne poti, samim »tržanom«, kot jim pravijo, pa so se čevlji lepo svetili, saj je prijetno stopiti po mokro bleščečem asfaltu, ki so ga pred letoma dobili skozi naselje; res, samo skozi naselje. Cesta proti Šentjurju in proti Mestinju, upajo, bo v prihodnjih letih namesto deževnega dobila tudi asfaltni poliv.

Prišli so delegati iz podružnic Gaja, Male Pristave in Dvora. Cerovčani so povečini ostali doma. Nočejo se zanimati za sosede. Najbolj prav to vsekakor ni.

Predsednik Franc Jazbinšek tu ni več tujec. Ob združitvi obsotelskih občin se je po službeni dolžnosti preselil v Šmarje in že zrasel z njim. V poročilu je orisal delovne uspehe, a tudi okrenil slabosti, ki jih le ne opravičuje letošnje narobe vreme. Vrsta volivcev je vpisana v članske knjige, ne da bi poravnali članarino. Tistih dvanajst kovačev menda vendar ni tako hudo odšteti za članarino v organizaciji, kjer je mesto vseh jugoslovanskih delovnih ljudi.

V začetku je šlo nekako težko. Se pohvala, s katero se je predsednik oddolžil tistim, ki so darovali 80 kubikov gradbenega lesa kot prispevek za gradnjo resnično potrebnega zdravstvenega doma, za katerega so pod cesto blizu gornje osnovne šole pravkar začrtali temelje, jih ni popolnoma ogrela. Pozneje pa: težko je zapisati vse misli, želje in načrte, ki bi jih naj upoštevali pri nadaljnjem delu. Tiste iz okolice so zažulile neurejene ceste, slab dohod do pokopališča. Skoraj bi holeli sprevreči zborovanje organizacije v zbor volivcev. Kljub temu pa so se največ pomenili o sodelovanju med ostalimi organizacijami in društvi, o novi obliki kmetijske zadruge, ki bi zajemala široko območje od Grobelnega do doline ob Mestinjščici. Z agrotehničnimi ukrepi so se kmetje že sprijaznili in sodelovanje z zadrugo je neprimerno boljše kot prejšnja leta. Šmarski kmet že ve, da je potrebno proizvajati tudi za trg. Odpraviti pa moramo tudi predolgo verigo posredovalcev med kmetom in potrošnikom, kar pa bodo zmogle le obsežne zadruge z močno proizvodnjo. Beseda o klubskih prostorih pa je najbolj razgibala mladino in »tržane«. V poslopju kmetijske zadruge so sprostili tri prostore, ki jih sedaj že urejuje Socialistična zveza. Dolgoletna želja, ki so jo nakazovali na vseh sestankih skoraj vseh organizacij in društev, se je končno uresničila. Da, verjetno bo nekako takole, kot je zvenelo iz navdušenih besed. V ozadju bo klubska knjižnica z vrsto izbranih del. Naročili so menda že deset različnih revij, ki bodo zadovoljevale radovednosti in tudi izobraževale. V drugem prostoru bo kotiček za pomenke, poslušanje radia in igranje šaha, saj bodo v najkrajšem času namestili vrsto šahovnic ali šahovskih miz c. Vrhunec privlačnosti pa bo, seveda, ob televizijskem sprejemniku, ki ga bodo nabavili z združenimi močmi, čeprav je v kraju že nekaj televizorjev. Tudi prosvetno društvo, ki je zadnje čase precej dremalo, se bo zaradi tega baje bolj razgibalo.

Beseda je, še stekla o šoli, o izobraževanju, o sodelovanju. Vsak je lahko povedal vse; tudi tisti, ki je zjutraj trdo udaril ob asfalt, da bi se otresel blata in kislega razpoloženja, ki ga vzbuja letošnje čmerikavo vreme. Zbor Socialistične zveze delovnega ljudstva je bila tribuna želja, uspehov in volje. s.

FRANC LUBEJ, PREDSEDNIK OKRAJNE ZADRUŽNE ZVEZE:

ZAKAJ ZDRUŽEVANJE KMETIJSKIH ZADRUG

Celjski okraj je kmetijsko dokaj močan, nekateri deli pa tudi v tem pogledu močno razviti. Zlasti velja to za hmeljarsko območje. Morda se nikjer drugje pri nas ni tako uveljavila »poštevanka« v kmetijski proizvodnji kot v hmeljarskem območju. Zato je še toliko bolj razumljivo zanimanje za nekatere predvidene spremembe v zadružni organizaciji, saj so le-te pogojene z gospodarskimi činitelji. Zadružni sveti in vsi zadružniki o problemu združevanja kmetijskih zadrug v teh dneh živo razpravljajo, a tudi komune so življenjsko zainteresirane, da bo reorganizacija in združevanje zadrug izvršena kar najbolj smotrno in z določenimi gospodarskimi nameni.

Zaradi živahnih razprav in zanimanja naših bralcev za to vprašanje smo obiskali predsednika Okrajne zadružne zveze tov. FRANCA LUBEJA, ki nam je odgovoril na nekaj vprašanj v zvezi z združevanjem zadrug.

VPRAŠANJE: OD KOD PRIHAJA POBUDA ZA USTVARJANJE MOČNIH KMETIJSKIH ZADRUG?

ODGOVOR:

Združevanje kmetijskih zadrug ni neka posebnost v celjskem okraju. To vprašanje rešujejo kot nujno posledico ekonomskih pogojev povsod; pogojev za ustvarjanje močnih zadružnih organizacij pa je več.

Tako smo imeli doslej veliko kmetijskih zadrug. Mnoge od teh so bile majhne in so le životarile. Čeprav je sedaj poslovna zveza že postala zavora in zakonski predpis njeno delovanje več ne dovoljuje, je gotovo, da so poslovne zveze v preteklem obdobju odigrale pomembno vlogo pri dajanju pomoči manjšim zadrugam. Sedaj pa, ko le-teh več ne bo, se vsiljuje vprašanje, ali bodo male in gospodarsko šibke zadruge lahko opravile vse naloge, ki jih pred njih postavljajo osnovne postavke perspektivnega razvoja kmetijstva. Odgovor je dokaj preprost, teh nalog ne bodo mogle izpolniti, najmanj pa bo njihovo delovanje lahko pogoj za zavestno ustvarjanje velikih agrokombinatov in prodiranja socialističnih načel na vas.

V sedanji preobrazbi naše vasi pomeni zadruga le sredstvo, s katerim zasledujemo omenjen cilj. Torej ni primarno vprašanje zadruga, temveč kaka naj bo zadruga, da bo čim laže zadostila svoji funkciji na vasi. Torej, potrebujemo gospodarsko močne zadruge, ki bodo lahko hitreje jačale ekonomsko moč vasi, ki bodo še trdnejši politični steber na vasi, ki bodo zmožne ustvarjati večje lastne sklade in s temi še z večjim tempom nadaljevati izgradnjo najrazličnejših kmetijskih objektov, ustvarjati močno lastno mehanizacijo in podobno... Skratka, ki bodo zmogle uresničiti zamisel o industrializaciji in specializaciji kmetijstva.

VPRAŠANJE: KAKŠNA NAJ BO NOTRANJA STRUKTURA TAKE MOČNE ZADRUGE?

ODGOVOR:

To je vsekakor enako pomembno vprašanje, od katerega zavisi, kakšen bo uspeh gospodarsko krepkih zadrug.

Notranja organizacija zadrug namreč mora biti taka, da bo zadrugo kot organizacijo okrepila in jo približevala proizvajalcem. Močne zadruge bodo tudi morale formirati vrsto sporednih služb, brez katerih si gospodarske krepitve ni možno zamisliti. To so razni obrati, ekonomije, močna komercialna služba, predvsem tudi stabilnejše knjigovodstvo in podobno. Kot poseben problem nastopa tudi dejavnost zadrug v gozdarskem poslovanju. Močno zadrugo si končno ne moremo predstavljati brez ekonomista, brez pravnika itd.

Še bolj pomembno pa je organizirati združene zadruge tako, da bo prišlo do izraza osnovno načelo poglobljene decentralizacije upravljanja. Torej, upravljanje se mora približati proizvajalcu. To vprašanje je aktualno, ker ponekod po terenu menijo, da združevanje pomeni obratno. Čim pa vemo, da bodo v novih zadrugah posebni obrati s svojimi delavskimi sveti (status podoben kot pri obratnih delavskih svetih) in da bo področje kmetijske zadruge razdeljeno na poslovne okoliše, kjer bodo delovali ustrezni zadružni sveti okoliša in da bo močna zadruga z raznimi komisijami in odbori za različna področja dela lahko pritegnila še širši krog proizvajalcev k upravljanju, je prednost take organizacijske sheme tudi v tem pogledu na dlani.

Neumestna je tudi skrb, da pomenijo velike zadruge samo drugo obliko združevanja kmetijskih strokovnjakov v večjih središčih. Kajti gotovo je, da bodo zadruge same odločale, kje bo potreben inženir, kje tehnik itd. Razumljivo pa je tudi, da je njihovo osnovno torišče dela v proizvodnem okolišu.

Glede tega kako se bodo oblikovale nove zadruge je odvisno od treh činiteljev: od interesa posameznih zadružnikov, komune in splošnih družbenih interesov. Oblikovanje zadrug pa hkrati mora sloneti na široki obravnavi, kajti interes neposrednih proizvajalcev je potrebno vskladiti s funkcijo bodoče zadruge.

Tovariš Lubej je ob koncu še dejal: »Menim, da se pri tem velikem delu, ki ga moramo opraviti še pred naslednjo kmetijsko sezono, moramo zavedati, da gre za reorganizacijo, ki bo ustalila zadružno strukturo za daljše obdobje. Prepogoste reorganizacije kmetijstvu lahko namreč veliko škodujejo.«

Miran Cvenk:

Večja mehanizacija proizvodnje

Na konferenci Zveze komunistov celjskega okraja je govoril tudi podpredsednik Okrajnega ljudskega odbora MIRAN CVENK. Analiziral je predvsem nekatere probleme v zvezi z novim perspektivnim načrtom razvoja celjskega okraja v naslednjih petih letih. Takole je ocenil osnovne naloge:

»Prvi cilj novega perspektivnega načrta je izboljšanje življenjskih pogojev delovnim ljudem. To pa je odvisno le od večje proizvodnje materialnih dobrin. Drugo so sredstva za uresničenje tega cilja. Višja proizvodnja namreč ne sme temeljiti le na intenzivnejšem delu, le na delovni sili, temveč v prvi vrsti na razvoju mehanizacije in uvajanju avtomatizacije v proizvodnji. Iz tega pa tudi izhaja, da mora biti ena prvih političnih nalog in zavestnega delovanja komunistov — skrb za boljše delovne pogoje, in sicer na vseh delovnih področjih. Kajti delovni ljudje preživijo tretjino življenja na delovnem mestu, počutje na delovnem mestu pa je odvisno od delovnih pogojev, počutje pa je tudi predpogoj za večanje gospodarske moči podjetja, komune, družbe in s tem vzporedno in neposredno tudi življenjske ravni delavca.

Zato je tudi osnovno načelo novega perspektivnega načrta težnja po ustvarjanju boljših delovnih pogojev. Za praktično uresničevanje tega pa so potrebna določena sredstva. Ker pa so sredstva omejena, je potrebno z njimi gospodariti tako, da bomo z razpoložljivimi sredstvi dobili kar največji učinek. Zato bo tudi težnja perspektivnega načrta šla za tem, da se bosta proizvodnja in standard skladno razvijala: se pravi, da investicijska vlaganja ne smejo zanemarjati standarda.

Ob tem je nujno najprej rešiti vprašanje, kaj standard v perspektivnem planu pomeni, saj je to z ozirom na različna področja relativen pojem. Tako je v gospodarsko manj razvitih območjih standard včasih že delo, v razvitejših krajih pa so zahteve dosti večje. Iz tega izhaja kot logična posledica tudi nujnost, da gospodarsko razvitejša območja podprejo šibkejša. Kajti gotovo je, da bodo od te pomoči tudi razvita območja imela velike koristi. Ta pomoč se bo v naslednjem obdobju odražala v ustanavljanju obratov v nerazvitih območjih, kar bo pripomoglo k zaposlovanju prebivalstva in hitrejšemu dvigu narodnega dohodka v nerazvitih območjih. Le tako je namreč možno uravnovesiti pogoje gospodarjenja.

Nerazviti predeli celjskega okraja so predvsem vzhodna kmetijska območja. Zato je tudi umljiva težnja po pospeševanju kmetijstva v teh krajih. Pogoj za to pa so močne gospodarske enote, ki so hkrati pogoj za industrializacijo kmetijstva, in sicer v okviru kmetijske zadruge ali družbenega posestva.

KAJ PRIČAKUJEMO OD KMETIJSTVA?

V okrajnem merilu predvideva perspektivni načrt razvoja kmetijstva predvsem povečevanje proizvodnje. Le-ta pa se bo dvigala hitreje, če bo kmetijska proizvodnja specializirana, saj je specializacija predpogoj industrializacije kmetijske proizvodnje.

Da bomo lahko v kmetijstvu ta prvi cilj dosegli, so nam potrebne ustrezne oblike. To so močna družbena posestva in močne zadruge, kajti le močne kmetijske enote so zmožne uresničiti specializacijo proizvodnje in tržno proizvodnjo. Konkretna oblika v posameznih krajih pa je odvisna predvsem od posebnih pogojev.«

Ko je v nadaljevanju tovariš Cvenk govoril o posebnih nalogah, ki jih zahtevajo načela in smernice plana v zvezi s povečevanjem življenjskega standarda, je poudaril še zlasti pomembnost razvoja šolstva, zdravstva, obrti, trgovine in drugih dejavnosti, ki neposredno vplivajo na življenjsko raven prebivalcev. Pri tem pa je še posebej poudaril dolžnosti kolektivov in organov delavskega upravljanja, saj je gotovo, da se po vse večji decentralizaciji sredstev ni možno zanašati na zunanjo pomoč. Pri tem je dal pomembno vlogo tudi smiselnemu načrtovanju kadrovske politike v gospodarstvu in drugih panogah. Moderna proizvodnja zahteva usposobljene kadre. »Novi perspektivni plan predvideva razvoj moderne obrti, trgovine in gostinstva,« je dejal tov. Cvenk. »Čeprav so vse to velike naloge pa ne smemo zanemariti potrebe po urejanju komunalnih objektov, kot tudi ne nadaljnje stanovanjske izgradnje.«

Ob koncu je podpredsednik Okrajnega ljudskega odbora še poudaril, da novi perspektivni načrt za obdobje naslednjih petih let zahteva hitrejši porast družbenega bruto proizvoda, in sicer letni porast za okoli 12 odstotkov. S tem bi se izenačili z zveznim in republiškim povprečjem. Doslej smo v celjskem okraju namreč zaostajali.

»Vse te naloge, ki jih postavlja perspektivni načrt, so velike in zahtevajo vsestransko prizadevanje vsakega posameznika in skupnosti kot celote, kajti skupni cilj vseh prizadevanj je povečanje življenjske ravni delovnih ljudi. Boljše življenje pa je dovolj močna stimulacija za vsakega posameznika. Politična naloga ob tem pa je, da bo ta resnica prodrla v miselnost vsakega posameznika, kajti le enotni in masovni napori za uresničenje nalog perspektivnega načrta so lahko porok za uresničenje zamisli o boljšem življenju. Le večja proizvodnja, več dobrin nam lahko omogoči večjo porabo.

SINDIKALNI NAKUPOVALEC Janez

»Fantje, letos vam bom pripravil jabolka: tip-top!« se je izprsil na sindikalnem sestanku zgovorni Janez. »Štajerska roba; vam rečem: samo pssst! Niti besedice o tem tistim onem iz »SADPROMIMEX«! »Pssst!« Veselo je završalo. Spela, Marija in Urška so kar poskočile. »Tako je prav: ti še nekaj veljaš! Naših dedcev tako ne moremo nikamor zbezati. Danes so že taki časi, da se moramo znajti, če hočemo kaj imeti,« so žgolele križem po sejni sobi. Kmalu so se zbrali: čez sto jih je bilo. Ta je naročil petdeset kilogramov, oni dvajset, direktor dve sto, sekretar pa sto petdeset in tako naprej, da je nazadnje zneslo že preko tri tone štajerskih jabolk. Imenitno! Takoj so se zedinili za težak tovornjak iz podjetja in v nedeljskem jutru krenili na zeleno štajersko stran.

»Krasno; saj sem vam rekel!« je razpredal Janez. »Na Smarsko pojdemo: tam so priznane sorte, v Brezovcu, Sladki gori, Šentvidu, Imenski gorici; rečem vam: jabolka in pol. Bobovec, renete, jonathan, kakor pomaranče pa čisto poceni.« Drveli so mimo zadružnega skladišča, kjer so kar pod odprto lopo imeli cele vrste s pisanim sadjem napolnjenih zabojev. »E, ti jih naj kar imajo: kdo bo plačeval maržo in zaslužek in še primanjkljaj kril, haha! Najboljše jabolko je naravnost z drevesa: tam vsaj vidimo kakšno robo dobimo,« se je širokoustil posredovalec Janez. Kmalu so prispeli na kmetijo, skrito med drevjem, kamor so s težkim kamionom komaj pririli po razmočeni cesti, koder je letošnjo jesen na pretek mastne ilovice. »Pozdravljeni! jih je široko pozdravil kmet Joža s svojim večnim zamaščenim klobukom na glavi. »Ste le prišli, prav! Jabolka imam: nekaj v kleti, največ pa še na drevju; pa si jih boste že obrali; tako bo prav, ne? Roba pa je roba, pa čeprav imamo letos tega skisanega dežja, da je zemlja kot goba. Le kar bliže. Cena pa: 35 din povprek, da se ne bomo prekljali po sortah.» Janezu je sicer nekoliko sapo zaprlo, debelo je pogoltnil slino, vendar se je krhko nasmehnil ostalim: »Vidite, da sem dejal, da jih bomo še v redu dobili.«

Drugo jutro pa se je pričela prava vojska. »Kaj, tega zlomka naj vzamem jaz« je vpila Ušrka. »Jaz hočem tiste rdeče! »Spela je vlekla zaboj Janezu iz rok: Tega vznemem! Ti, misliš, da boš najboljše zase vzel. Figo, da veš! Moj denar je prav toliko vreden kot tvoj. »Ne nori!« se je otepal Janez. »Pssst: to je vendar za tovariša direktorja! Psssst!«

Tedaj pa je prišel na dvorišče še Francelj, Marijin brat, ki je v službi nekje v zadrugi, pa bolj redko pride v mesto. »Ti, spotoma sem tu, pa sem se oglasil. Veš, menil sem, da bi lahko pri nas kupili jabolka. Imamo jih dovolj: lepe sorte so, prvorazredne! Prodajamo jih od 25 din do največ 35 din; po sortah, seveda! Pa dostavimo jih sem!«

Janez je priskočil kot blisk: »Pssst! Pssst! Pozdravljen tovariš! Samo trenutek, prosim! Jabolka že imamo! Pssst!« in diskretno je skrival beležko, kjer je pravkar zračunal, da je nabavil jabolka po 45 din. Tisti hip pa je završalo: Urška, Marija in Spela so se zakadile k Janezu, ki je vpil: »Tiho! Pssst! Pssst!«

Sotelski

Nov celjski nebotičnik

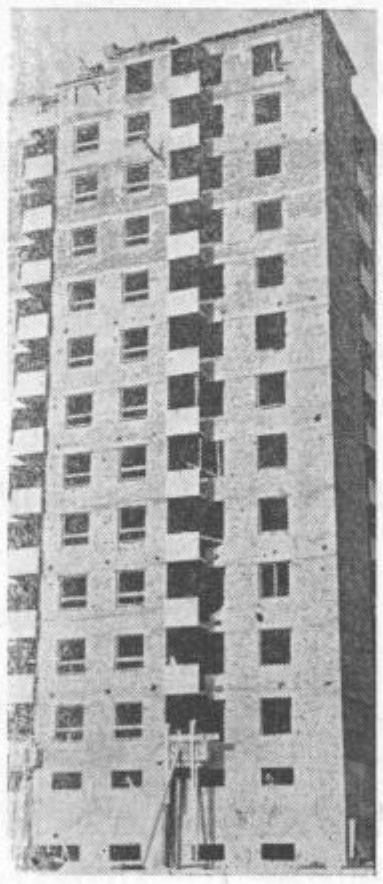

Nebotičnik v Gaberju bo kmalu sprejel stanovalce

V mizarskem podjetju „POHIŠTVO“ so slavili

Pred dnevi so slavili tudi v mizarskem podjetju »Pohištvo« v Celju 10-letnico delavskega upravljanja. V tem podjetju sicer niso imeli samostojnih organov delavskega upravljanja vse to obdobje, ker je bilo podjetje nekaj let v sestavu LIP »Savinja«, vendar so v tem času dosegli lepe uspehe, ki so bili še posebej vidni od 1957. leta, ko se je podjetje osamosvojilo.

V zadnjih letih so v podjetju delno obnovili zastarele delavnice ter nabavili nekaj najpotrebnejših strojev, ki so predstavljali ozko grlo v proizvodnji. Podjetje je zlasti letos preusmerilo proizvodnjo na kvalitetnejša naročila, kamor sodi predvsem zahtevnejša oprema za pisarne in kabinete, za samske sobe in poslovno pohištvo po naročilu. Proizvodnjo so preusmerili na kvalitetnejše izdelke predvsem zaradi tega, ker je v podjetju največ kvalificiranih delavcev, ki so sposobni opravljati tudi najzahtevnejša mizarska dela, hkrati pa je kvalitetnejša proizvodnja na tržišču vedno bolj iskana in finančni efekt takšne proizvodnje je večji kot pri navadnih mizarskih delih, kjer je tudi konkurenca tovarniške proizvodnje vedno večja.

V SPODNJI SAVINJSKI DOLINI PREVLADUJE MNENJE

ZA ENO ZADRUGO

Pred dnevi so na posebnem posvetovanju v Žalcu, katerega so se udeležili predstavniki vseh šestnajstih kmetijskih zadrug iz žalske občine, razpravljali o vprašanju: »Ali naj bo v bodoče v žalski občini šest kmetijskih zadrug ali pa samo ena?« Na sestanku je docela prevladalo mnenje, da je za hmeljarsko področje spričo posebnih pogojev ekonomsko upravičena ustanovitev ene močne zadruge in da bo le-ta imela velike prednosti. Te prednosti pridejo še do večjega izraza, če gospodarsko moč ene zadruge in njeno družbeno-ekonomsko vlogo primerjamo z močmi in vlogo šestih manjših zadrug, in sicer čeprav pri tem upoštevamo njihove skupne dosežke, ki so možni ob razdeljeni organizacijski strukturi hmeljarskega območja.

Vsekakor je Savinjska dolina za kmetijstvo nekaj posebnega. Ne morda zato, ker so na tem območju kmetovalci dosegli razmeroma najvišjo življenjsko raven, ali pa, ker je na tem območju zavestna težnja za sodobnejšim kmetovanjem najmočnejša. To je sicer tudi res, vendar za eno zadrugo predvsem govori dejstvo, da je kmetijsko območje v Spodnji Savinjski dolini geografsko in ekonomsko enotno. Teritorialna zaokroženost je nesporna, enako nesporna pa je tudi enotna opredeljenost tega območja v proizvodnji, ki se odraža v visoki specializaciji kmetijske proizvodnje na tem območju (hmelj in živinoreja). Oboje pa objektivno sili na ustanovitev ene zadruge, saj bi sicer gotovo to geografsko in proizvodno enotno opredeljeno območje umetno razrezali na šest manjših eno od drugega formalno in dejansko navezanih območij.

Enotno zadrugo, to je enotno »hmeljarsko gospodarsko politiko« zahteva torej prav ta specializirana proizvodnja. Istočasno pa bo mnogo laže in tudi učinkovitejše delo hmeljarskega inštituta. Še bolj bodo namreč prišla do veljave prizadevanja inštituta za napredek hmeljarstva v Savinjski dolini.

Nič manj pomembni pa so čisti ekonomski vzroki, ki narekujejo ustanovitev ene same zadruge za vso hmeljarsko območje v Spodnji Savinjski dolini. Na tem območju ustvari kmetijstvo za preko 4 milijarde dinarjev bruto produkta. To bi po združitvi vseh sedanjih šestnajstih zadrug postalo brez dvoma največje in tudi najmočnejše podjetje v celjskem okraju. Združitev vseh skladov, ki dosežejo in tudi ob ugodnih tržnih razmerah presežejo pol milijarde dinarjev, pa bi tudi bistveno vplivala na nadaljnjo investicijsko politiko v Savinjski dolini, in sicer vsekakor samo pozitivno. Pomembno je še dejstvo, da je hmelj desetletna kultura in da je prav zaradi tega toliko bolj potrebna enotna in smotrna investicijska politika.

Hmeljarstvu je razen tega spričo hude konkurence na zunanjem trgu tudi nujno potrebna sodobnejša mehanizacija in še bolj napredna oblika pridelovanja, ali drugače — huda konkurenca zahteva nenehno zniževanje stroškov, kar pa lahko omogoči le uporaba najsodobnejših tehnoloških in bioloških izboljšav v proizvodnji. Tej zahtevi pa hmeljarstvo v Savinjski dolini ne bo moglo slediti, če ne bo zadostnih sredstev ali pa enotne gospodarske politike. Tako kot majhna zadruga doslej ni mogla s pičlimi sredstvi, ki jih je navadno imela, kupiti kombajna, tako tudi nekoliko večja zadruga ne more uveljaviti investicijskih zahtev za najsodobnejše metode kmetovanja.

Že ob začetku razprave sta se pojavila dva pomisleka glede ustanovitve enotne zadruge. Oba pomisleka sta pozitivna — zato ker so ljudje opozorili na dve osnovni zahtevi. Razprava pa je pokazala, da nista nerešljivi, oziroma da zahtevata posebno prizadevanje in skrbno presojo občinskih političnih organov.

Gre namreč za to, ali se dogajanje na terenu, v vaseh — skratka, v zadrugi ne bo izmuznilo ob tako veliki organizaciji organom upravljanja iz rok? In drugič, ali ne pomeni združitev vseh šestnajstih zadrug v eno samo tudi odmikanje upravljanja od proizvajalcev, centralizacijo upravljanja in podobno?

Prvo vprašanje je dokaj jasno. Vprašanje vrhnje vodstvene strukture je pomembna politična naloga. Zadrugo bodo morali voditi ljudje, ki docela razumejo naš družbeni razvoj na vasi ki do kraja poznajo hmeljarstvo in hmeljarske probleme in ne na koncu, ki tudi poznajo naš družbeni razvoj nasploh. Če bodo v novi veliki zadrugi imeli tako vodstvo — na vodilnih mestih ljudi z velikimi moralnimi in organizacijskimi kvalitetami, bodo zlahka odpravili in spravili s sveta tudi drug pomislek.

Naš družbeni razvoj teži k decentralizaciji upravljanja. Že predlagana struktura nove zadruge pa to poglobljeno decentralizacijo v celoti upošteva. Z ustanavljanjem zadružnih svetov proizvodnih okolišev, obratov in podobno obstaja tudi objektivni pogoj za približevanje upravljanja proizvajalcem. Gre samo zato, da bodo ljudje, ki bodo posredno ali neposredno vodili novo veliko zadrugo znali in hoteli te elemente decentralizacije uveljaviti. Dalje, če bodo voljni pustiti (in v kaki meri) soodločanje proizvajalcev pri vodenju in v koliki meri bodo krepili ekonomsko osnovo proizvajalnih okolišev in podobno. O teh problemih pa kaže še naprej razpravljati, saj je gotovo, da je to poglavitna naloga v tem presnovnem obdobju, in sicer enako politična in gospodarska naloga.

M. Iršič

KULTURNI obzornik

Obračun uspehov in težav

Ob koncu prejšnjega meseca je bil v Narodnem domu občni zbor občinskega sveta Svobod in prosvetnih društev, ki so se ga poleg delegatov posameznih društev udeležili tudi nekateri predstavniki kulturnega in javnega življenja.

Uvodno poročilo je podal predsednik sveta Ivan Golja. Poudaril je, da je bila kulturno prosvetna dejavnost društev od zadnjega občnega zbora plodna in uspešna ter prilagojena splošnemu družbeno političnemu dogajanju. Občinski svet se je uveljavil kot forum, ki je pripomogel k uspešnemu uveljavljanju vseh oblik amaterske dejavnosti na področju celjske občine. Razen tega je skrbel tudi za medsebojno povezavo društev.

Ker so se zlasti pri delu teh društev pojavljale težave, jih je občinski svet skušal odstraniti s tem, da je nekaterim društvom nudil ustrezno pomoč.

V tem času so prav tako bolje kakor doslej zaživeli posamezni sosveti in njihova aktivnost je našla izraz v celi vrsti solidno pripravljenih prireditev.

To velja predvsem za glasbeni sosvet, ki je imel spričo okoliščine, da je zborovsko petje v naši občini tako rekoč doma, sicer lahko delo, spričo dejstva, da še vedno primanjkuje glasbenih pedagogov, zlasti zborovodij, pa istočasno tudi težave. Pokazalo se je, da odrasli zbori bolehajo na ostarelosti, da bi jih bilo zato treba pomladiti ter posvetiti več pozornosti mladini. S tem v zvezi bi kazalo v Celju ustanoviti tudi osrednji mladinski pevski zbor, v katerega bi lahko vključili to mladino. Za smotrno gojenje glasbene kulture bi bilo naposled potrebno, da bi imela vsaka šola otroški in mladinski pevski zbor.

V okviru glasbene dejavnosti so poleg mešanih, moških, ženskih in mladinskih zborov delovale godba na pihala, orkester, tamburaški orkestri in harmonikarski zbor, razen tega pa dve glasbeni šoli. Toda ker ti dve šoli nista vzgajali glasbeno polnih ljudi, se je pokazala potreba, da bi jih zaradi skupnega pedagoškega in metodičnega dela povezali s celjsko Glasbeno šolo.

Močno se je uveljavila tudi amaterska gledališka dejavnost. Njen kvalitetni izraz je bil zlasti občinski dramski festival v Dobrni, ki pa se mu žal niso odzvali vsi, ki so bili povabljeni. Zboljšala se je tudi repertoarna politika — gledališke družine vse bolj segajo po naprednih avtorjih. Dramski sosvet je priredil tudi dvoje posvetovanj z režiserji, vendar je bila udeležba slaba.

Poleg vsega tega delata pri občinskem svetu Svobod in prosvetnih društev še sosvet za izobraževanje in klubsko življenje. Medtem ko prvi spričo tega, da je izobraževalno dejavnost prevzela delavska univerza, ni mogel biti tako uspešen, pa postaja toliko večja vloga drugega sosveta, saj je klubsko življenje ena izmed aktualnih oblik kulturno prosvetne dejavnosti.

Ob 160-letnici pesnikovega rojstva

3. decembra je poteklo sto šestdeset let, kar se je v Vrbi na Gorenjskem rodil France Prešeren, največji slovenski pesnik. Stoletje in nekaj desetletij, kar se je naš mali slovenski narod s knjižico njegovih »Poezij« enakopravno pridružil veliki skupnosti kulturnega sveta, vsej tisti duhovni tvornosti, katere nesmrtnost nas oplaja in plemeniti.

Kakor je bila njegova pesem zvesta spremljevalka vseh dni najtežjih bojev za narodnostni obstanek, tako je danes žlahtna in visoka.

Nicholas Stuart Gray:

Lepota in zver

Igrico angleškega mladinskega dramatika Nicholasa Stuarta Graya »Lepota in zver« vedno pogosteje srečujemo na domačih in tujih odrih. Pri nas sta znani uprizoritvi beograjskega Mladinskega gledališča »Boško Buha« ter lanska uprizoritev v ljubljanskem Mladinskem gledališču. Motiv o deklici in zveri je povzet iz bogate zakladnice ljudskih pravljic in ga zasledimo v najrazličnejših variantah pri številnih narodih. Nam je znana varianta Perraultove francoske pravljice »Zalika in zver« (La Belle et la bete), ki jo je Marie Le Prince de Beaumont objavila že leta 1757. Podoben motiv najdemo tudi v Grimmovih pravljicah, o živalskih ženinih pa pripovedujejo tudi naše ljudske pravljice, ki jih je zapisal Matija Valjavec in za njim Strekelj in Kelemina. In prav ta pravljična snov je našla plodna tla v sodobni dramatiki, baletu in celo na filmskem platnu.

Enostavna pravljična predloga daje avtorju široke možnosti v njegovi ustvarjalni izraznosti. Jasno opredeljena nasprotja in zapleti med ljudmi in njihovimi značaji dajejo osnovo za dokaj enostavno, nezahtevno in nekomplicirano dramaturško gradnjo. Prav zaradi tega je tudi odrska realizacija dela v glavnem odvisna od režiserjeve zamisli, iznajdljivosti in dojemljivosti, domiselnosti in spretnosti. Zato je vsaka uprizoritev svet zase, svet s posebnimi značilnostmi in poudarki.

Enim je bližja enostavna in preprosta vsebinska zasnova o lepem in hudobnem princu, ki ga čarovnik spremeni v zver, reši pa ga lepa in dobra deklica. Drugi, zahtevnejši pa iščejo ustreznejšo pot v nasprotjih med poosebljenimi človeškimi lastnostmi, kot so dobrota in lepota ter grdota in grobost. Poanta obeh je sicer ista, vendar pa daje nešteto možnosti, nešteto konceptov in zanimivih domislic, katerih namen je, prikazati otroku dramsko delo v čim bolj pestri, privlačni in razgibani celoti.

Ob celjski uprizoritvi Grayeve igrice se mi nehote vsiljuje primerjava z beograjsko in ljubljansko predstavo. Režiser Jure Kislinger se je trdno oprijel dramskega teksta ter se izognil vsemu, kar bi delo oddaljilo od njegovega osnovnega cilja. Ostal je »pri tleh«, realen in enostaven, ostal je tam, kjer je delo najbliže, najprirodnejše in najpreprostejše za otrokovo dojemanje. S tem režijskim konceptom se je močno približal beograjski uprizoritvi, med tem ko se je oddaljil od ljubljanske, kjer je bila poudarjena poetičnost in včasih preveč komplicirana in za otroka težko dojemljiva fantastika. Slikovita scena Svete Jovanovića je samo dopolnjevala pestro ubranost, razgibanost in prirodno prepričljivost dramskega dogajanja. Kljub solidni uprizoritvi, kjer so glavni delež nosili igralci: Janez Eržen kot princ, Vera Perova kot Lepa, Zlatko Sugman kot Hokuspokus, Slavko Belak kot zmajček Miki, Marjanca Krošlova kot Džesamina, Nada Božičeva kot Džonkilina in Marjan Dolinar kot trgovec Klement, bi režiserju šteli samo v dobro, če bi poizkusil še s kakšno scensko ali svetlobno kombinacijo. S tem bi se prehodi vsaj med nekaterimi prizori prepletali brez spuščanja zavese in zamudnega menjavanja prizorišč. Zgostil bi čas dogajanja, pridobil v dinamičnosti in morda tudi pestrosti, mladega gledalca še močneje pritegnil in mu s strnjeno celoto dogajanja na odru, delo še bolj približal ter mu nudil še lepša doživetja.

I. B.

Ela Kalanova

V nedeljo, dne 4. decembra t. l. smo položili k večnemu počitku spet eno izmed najmarkantnejših osebnosti celjskega predvojnega gledališkega življenja, ki je bila v najtežjih časih Rafka Salmiča, Milana Skrbinška, Vala Bratine in Adolfa Pfeiferja duša aktivnih članov igralskega zbora — Ela Kalanovo. Če danes listamo po zgodovini celjskega gledališča, moramo s spoštovanjem ugotoviti, da bi se bilo v tistih časih marsikaj drugače in morda za usodo nadaljnjega razvoja slovenskega gledališča v Celju pogubno končalo, ko bi nad njim ne bilo budno bdelo pazljivo oko Ele Kalanove. Bila ni samo odlična igralka, ki je nosila levji delež vseh vodilnih ženskih vlog tedanjega repertoarja, ampak je morda njena še večja pomembnost v tem, da je kot žena enega najvplivnejših osebnosti v Celju pred drugo svetovno vojno s svojim vplivom zagotovila eksistenco marsikomu, ki je bil gledališču potreben. Brez Ele Kalanove bi ne bilo v Celju nikdar Adolfa Pfeiferja, Stanka Perca, Vala Bratine in nešteto drugih — ona je skrbela za to, da so bili sprejeti v službo predvsem ljudje, ki so bili s talentom in ljubeznijo predani gledališču. Za vsakogar ki je bil voljan na ta ali oni način posvečati svoje moči nadaljnjemu razvoju celjskega gledališča, je bila Ela Kalanova skrbeča in žrtvujoča mati. V tem je njena neminljiva zasluga.

Tako legajo v grob drug za drugim predstavniki predvojnega celjskega gledališča, brez katerih bi ne bilo ponosne stavbe današnjega poklicnega Talijinega hrama v Celju. Enega temeljnih kamnov je dala temu hramu — Ela Kalanova.

Hvala ji!

F. G.

Silva Radčenko:

Prošnja

Za hipec, droben hipec
se ustavite oblaki,
za hipec, droben hipec
jočite z menoj,
za hipec, droben hipec
me vzamite s seboj.

Potem me dajte zemlji,
pokrijte me z nočjo,
potem le droben hipec
jočite za menoj.

Topovi v koncertni dvorani

V letih po vojni je skladatelj Marjan Kozina ustvaril simfonični ciklus, v katerem je ovekovečil svoje spomine na partizanske boje. Z velikim smislom za psihološke situacije in za muzikalno upodabljanje zunanjih dogodkov je nastal stavek Ilova gora, ki smo ga slišali na koncertu Slovenskih filharmonikov pod vodstvom Franceta Klinarja, dne 16. novembra. To vidno delo v slovenski simfonični literaturi, ki nemara še ni doseglo onega priznanja, ki ga zasluži, odlikuje izbrana glasbena govorica, ki se giblje v mejah klasične harmonije in tipične slovanske otožne patetike, spominjajoče mestoma na Petra Iljiča Cajkovskega. Žal ni bilo občinstvo opremljeno s koncertnim listom, ki bi opozoril na literarno vsebino dela, ter skladba ni dosegla onega učinka, ki ji je smoter.

Ob skladatelju Marjanu Kozini se je uveljavil predstavnik mlade slovenske glasbene generacije, violinist Dejan Bravničar z izvedbo violinskega koncerta sodobnega armenskega skladatelja Arama Hačaturjana. To delo, moderno bolj po muhavosti melodične fakture, kakor pa po harmonski in oblikovni gradnji, je doseglo v virtuozni izvedbi obetajočega violinista topel sprejem pri občinstvu, čeravno je dokaj premočan orkester zakril marsikatero kvaliteto solistove igre, ki se ji pozna šola slovitega Davida Ojstraha. V Dejanu Bravničarju smo spoznali violinista z visoko muzikalno kulturo, vročim temperamentom in kleno tehniko. Njegova igra razodeva žlahten lirski karakter, ki ga po svoje barva senca mladostne melanholije. Violinist se bo, ko se popolnoma otrese občutka, da je učenec, formiral v zrelo, avtoritativno umetniško osebnost.

Izvedba Dvorakove simfonije Iz Novega sveta ni po negotovosti orkestra v prvem delu koncerta prinesla nobenega iznenadenja, ter smo tako lahko spoznali partituro, žara pa ni bilo. Pri tako tenkočutni, melodični glasbi, kot je to, bi pač pričakovali manj hrupa in več lirike. Sposobnosti dirigenta ni bilo moč oceniti, ker je bil orkester nezainteresiran, kar je v glasbi največji greh in je v teku večera pokazal dokaj površno igro.

Modic Vlado

Celjski zbornik 1960

Edina periodična in hkrati reprezentativna publikacija našega okraja, Celjski zbornik, je v redakciji prof. Tineta Orla in Gustava Grobelnika zaključila peto leto obstoja. Kakor prejšnji zborniki je tudi ta rezultat lokalne in znanstvene dejavnosti ter prizadevanja, da bi raziskovalnemu delu o lokalnih problemih odprli možnost publiciranja in tako doprinesli h kulturni tvornosti okraja kakor kulturi vobče.

Kot je mogoče razbrati iz uredniškega zapiska na koncu zbornika, je bil prvotno peti Celjski zbornik namenjen razpravam s področja okrajnih gospodarskih vprašanj in ekonomike sploh, se pravi, Društvu ekonomistov, a je potem, ko se ta namen ni uresničil, izšel v »omnibusni ureditvi«. Tako imamo pred seboj »tradicionalni« zbornik z obilico gradiva. Razprave so prispevali — Drago Meze (Prebivalstvo Gornje Savinjske doline ter Gostota naseljenosti in agrarna obljudenost Gornje Savinjske doline); Janez Rihteršič (Porečje Bolske); ing. Anton Knez (O pogojih za razvoj lesne industrije v celjskem okraju); zdravstveni delavci (Zdravstvena služba v celjski občini); dr. Aleksander Hrašovec (Obratne ambulante v celjskem okraju); Janko Orožen (Zgodovina premogovnika v Velenju in Donesek k zgodovini Dobrne); Jože Curk (Umetnostni profil Posavinja skozi stoletja); Sergej Vrišer (Ferdinand Gallo — baročni slikar Celja); France Jesenovec (Mihael Zagajšek); Božena Orožen (Veronika Deseniška in Barbara Celjska v češkem lepostovju); Gustav Grobelnik (Ekonomska šola tretjič šola za odrasle); dr. Arnold Pernat (Beležka o laškem muzeju).

Iz Konjic

Na nedavnem roditeljskem sestanku na prvi osemletki v Slov. Konjicah so poleg ostalega obravnavali tudi problem šolskih prostorov. Ker je v njih še večerna gimnazija in kmetijsko nadaljevalna šola, so ti praktično zasedeni vse dni, hkrati pa je v vsakem razredu nad 40 učencev, namesto od 25 do 30, kar bi bilo normalno. Ko je šolska zgradba pred sedmimi desetletji bila zgrajena, je lahko sprejela nekaj desetin učencev, saj jih ni bilo niti sto, toda v letošnjem šolskem letu je na isti šoli vpisanih le nekaj manj kot 500 otrok. Gradnja nove šole v prihodnjih letih bo torej ena osrednjih nalog na področju osnovnega šolstva.

L. V.

Ljubljanski jazz ansambel v Celju

Višek letošnjih zabavnih prireditev v Celju bo prav gotovo dosežen z gostovanjem najboljše slovenske jazz skupine — z gostovanjem Ljubljanskega jazz ansambla. V veliki unionski dvorani bo v četrtek 15. decembra nastopil dvakrat, in sicer ob štirih popoldne ter ob osmih zvečer.. Spored zabavnih melodij in popevk bodo izvajali še Marjana Deržaj, Beti Jurkovič in Matija Cerar, ki sodi med najboljše slovenske pevce zabavne glasbe. Torej, gre za gostovanje, ki bi ga lahko označili s samimi superlativi, kot najboljši jazz ansambel in najboljši pevci.

Na nastopih bo z nagradami sodelovala Celjska mestna hranilnica.

KLUBSKI DAN

V zadnjem času postaja vse bolj aktualno vprašanje klubskega življenja kot nove oblike kulturno prosvetne dejavnosti. Z njim se ukvarjajo tako posamezniki kakor društva sama; še več — z njim se ukvarjajo vsi tisti činitelji, ki jim je pri srcu kulturna rast našega delovnega človeka.

Kakšno naj bi bilo klubsko življenje? V čem njegov smoter in v čem njegova vsebina? Na to vprašanje je skušal odgovoriti okrajni sosvet za klubsko življenje, ki je nedavno priredil v Domu Svobode v Gaberju enodnevni seminar. Namen seminarja je bil prav ta, da bi v času, ko društva ustanavljajo klube ali pa pripravljajo programe njihovega dela, seznanili zastopnike posameznih društev z nekaterimi oblikami in metodami sodobnejšega posredovanja amaterske kulturne tvornosti najširšim krogom ljudi. Izpolnjen je bil z devetimi urami pestrega programa, ki so ga pripravili nekateri strokovnjaki iz Celja in Ljubljane in ki je v glavnem zajel vse ali vsaj poglavitne kulturno prosvetne dejavnosti. Tako je uvodu sledila Tribuna aktualnosti — razgovor o važnih političnih in gospodarskih dogodkih doma in na tujem, temu predavanje o atomih ob predvajanju diafilma, nakar je Delavski oder odigral odlomek iz Cankarjevega Hlapca Jerneja. Dopoldanski del je naposled zaključil krožek za estetsko izobraževanje — s predavanjem o Van Goghu ob prikazu barvnih diapozitivov. Popoldanski del programa se je pričel z magnetofonskimi posnetki Rimskega Korzakova Seherezade, ki jih je spremljalo nadvse zanimivo predavanje. Nato je o šahu in drugih igrah v klubu spregovoril predsednik sosveta za šah, vodja servisa pri Delavski univerzi v Celju pa o uporabi avdiovizualnih sredstev v klubskem življenju. Seminar je potlej vključil v program še predavanje o potrebi filmske vzgoje ob predvajanju treh ozkotračnih filmov, za konec pa je bil na sporedu še večer kulturne zabave in razvedrila v klubu, pri čemer je sodeloval orkester s solisti in humoristi.

Tako je ta pravzaprav delovni posvet odlično uspel. Teoretičnim razglabljanjem je dodal še praktična ponazorila, kar pomeni, da je standardno formo spremenil v stvarnost. V tem pa je nazadnje smisel in smoter klubskega življenja, v tem je vsebina in je najboljši porok, da bodo našle kulturne dobrine pot do človeka, ki so mu namenjene. Takšnih klubskih dni pa bo poslej vse več.

Ob sedemdesetletnici Vere Levstikove

V krogu najbližjih svojcev je v soboto slavila sedemdesetletnico Vera Levstikova, upokojena ravnateljica nekdanje ženske nižje gimnazije v Celju in dolgoletna knjižničarka nekdanje celjske Javne mestne knjižnice.

Njeni sodelavci na šolah, zlasti pa številne učenke in učenci predvojne meščanske šole in povojne nižje gimnazije v Celju dobro vedo, koliko trdnega znanja je vlila mladim generacijam in kako jim je s svojo kremenito objektivnostjo gradila značaje. Še širši pa je krog tistih, ki jih je vodila v svet plemenitih idej in čiste lepote kot knjižničarka.

Ko se je kmalu po končani prvi svetovni vojni preselila iz Tabora v Savinjski dolini, kjer je njen brat pisatelj Vladimir Levstik prav pri njej napisal svoje znamenito Gadje gnezdo, v Celje, je prav kmalu v družbi naprednih žena osnovala in vodila knjižnico Ženskega društva. Ko je uvidela, da ta sorazmerno majhna društvena knjižnica in še nekatere podobne ne morejo doseči v prizadevanjih za dvig splošne ravni ljudske izobrazbe zaželenih uspehov, je dala pobudo za združitev takih knjižnic. Tako je s podporo nekdanje celjske mestne občine nastala Javna mestna ljudska knjižnica, ki jo je skrbno vodila Vera Levstikova prav do zloma stare Jugoslavije. Njena zasluga je, da je bila to ena najboljših predvojnih slovenskih ljudskih knjižnic. Čeprav se je morala boriti z velikimi težavami zaradi pretesnih in zasilnih prostorov ter pičlih denarnih sredstev, je znala z iznajdljivostjo in požrtvovalnostjo zbrati bogat in raznovrsten knjižni fond, tako da je lahko postregla številnim preprostejšim bralcem z zdravim berilom za razvedrilo, zrelejšim, zlasti izobražencem pa tudi z zahtevnejšo literaturo, saj je nabavljala najnovejša dela svetovne literature, ki niso bila dostopna v slovenskih prevodih, v dobrih tujejezičnih izdajah in pri tem iskala zlasti dela z napredno družbeno usmerjenostjo. Z ljubeznijo je zbirala starejše slovenske celjske tiske.

Ta njena prizadevanja je sicer pretrgala nemška okupacija, ki je z brutalno silo uničevala slovenske knjige in začasno pregnala njene varuhe, slovenske izobražence, med njimi tudi Vero Levstikovo, toda po osvoboditvi se je izkazalo, da je prav njeno delo v veliki meri pomagalo ustvariti pogoje za višjo razvojno stopnjo celjskega knjižničarstva, saj je tedaj Celje poleg obnovljene Mestne ljudske knjižnice prvič dobilo tudi Študijsko knjižnico. Ko je v prvih devetih mesecih po osvoboditvi znova postavila na noge celjsko ljudsko knjižnico, je Vera Levstikova ob otvoritvi v Prešernovem tednu leta 1946 lahko s ponosno samozavestjo povedala, da je bila že pred vojno najbolj srečna, kadar je lahko knjigo položila v žuljave delavske roke in ko je videla, kako vsem pritiskom tedanje družbe navkljub število takih bralcev vztrajno narašča. Prav zato vidijo vsi, ki si danes v Celju prizadevajo za dvig splošne ravni ljudske kulture in izobrazbe, zlasti knjižničarji v tovarišici Veri Levstikovi predhodnico, ki jim je zorala ledino, in pridružujejo svojim čestitkam tudi iskreno zahvalo.

n.

S POLIC STUDIJSKE KNJIŽNICE

Altheim F.: Gesicht vom Abend und Morgen. Von der Antike zum Mittelalter. Frankfurt a. M. und Hamburg 1957. S. 20012/79.

Barnett L.: Einstein und das Universum. Frankfurt a. M. und Hamburg 1958. S. 20012/21.

Berendt J. E.: Das neue Jazzbuch. Fankfurt a. M. und Hamburg 1959. S. 20012/270.

Conze E.: Im Zeichen Buddhas. Frankfurt a. M. und Hamburg 1957. S. 20012/144.

Gerlach H. E. — O. Hermann: Goethe erzählt sein Leben. Frankfurt a. M. und Hamburg 1958. S. 20012/136.

Hegel. Frankfurt a. M. und Hamburg 1957. S. 20012/86.

Japers K.: Vom Ursprung und Ziel der Geschichte. Frankfurt a. M. und Hamburg 1959. S. 20012/91.

Kierkegaard S.: Die Krankheit zum Tode. — Furcht und Zittern. Frankfurt a. M. und Hamburg 1959. S. 20012/267.

Nettl P.: Beethoven und seine Zeit. Frankfurt a. M. und Hamburg 1958. S. 20012/248.

Pross H.: Die Zerstörung der deutschen Politik. Dokumente 1871-1933. Frankfurt a. M. und Hamburg 1959. S. 20012/264.

Schweitzer A.: Aus meinem Leben und Denken. Frankfurt a. M. und Hamburg 1958. S. 20012/18.

Toynbee A. J.: Krieg und Kultur. Frankfurt a. M. und Hamburg 1958. S. 20012/235.

Weizsäcker C. F.: Atomenergie und Atomzeitalter. Frankfurt a. M. und Hamburg 1958. S. 20012/188.

Yutang L.: Konfuzius. Frankfurt a. M. und Hamburg 1957. S. 20012/154.

— — —

Knjižnica je odprta vsak delavnik od 8. do 18. ure, ob sobotah pa samo od 8. do 13. ure.

ZA MALE BRALCE

Naši nagrajenci

Na nagradno sličico deklice s knjigo smo dobili veliko odgovorov. Menimo, da so bili tile najboljši:

Učeno in modro se držiš,
pa dvomim, če črke sama krotiš.

Takile punčki se rado zgodi,
da ji knjiga in črka na glavi stoji.

Napisala ga je Metka Kopač iz Celja, Lava 41. Drugo nagrado bo dobila Anica Ocvirk za podpis:

Skozi babičina očala bom prav gotovo tudi jaz znala brati.

Tretjo nagrado pa smo prisodili Albini Štampe iz Trnovelj 18: Kdor se v mladosti pridno uči, se v starosti lenuhom smeji.

Vsem iskreno čestitamo.

Naša šolska zadruga „Čebelica"

Pionirji iz Jurkloštra želimo nekaj napisati o naši »Čebelici«. Veste, to je šolska zadruga, »Čebelica« je pa njeno ime, ki smo ji ga določili na občnem zboru. Ima čebelarski, vrtnarski in sadjarski odsek. Imamo svoj upravni odbor, ki vodi administracijo z vsemi potrebnimi knjigami. Celo svoj žig — s čebelico v sredi — imamo.

Gojimo drevesnico, ribezov in jagodov nasad, pridelali pa smo lepo čebulo, zelje in česen. Za vse te naše »ljubljenčke« pa smo skrbeli tudi med počitnicami. Če bo lepo vreme, bomo čez tri leta imeli že lep dohodek.

Nagrado, ki smo jo za svojo prizadevnost dobili, smo uporabili za inventar. Tesno sodelujemo s kmetijsko zadrugo in Zadružno hranilnico in posojilnico v Celju. Pri našem delu nam močno pomagata z dotacijo, gnojili, škropivi itd.

Zadružniki »Čebelice«

Rešitev križanke 29. november

V uredništvo smo dobili 117 rešitev križanke 29. november, izžrebane pa so bile štiri tovarišice: prvo nagrado — 2000 dinarjev bo dobila Stefka Jernejšek iz Rogatca, drugo — 1000 dinarjev bomo poslali Lenki Primec z Spodnje Hudinje, tretjo in četrto — po pet sto dinarjev pa Martini Tofant iz Bukovžlaka in Slavici Kirbiš iz Polul.

Kljub temu, da smo upoštevali napake, ki so se nam med tiskanjem vrinile, pa je bilo precej odgovorov nepravilnih.

Čitajte »Celjski tednik«

Dragi sodelavci!

Danes moramo spet malo pokramljati. Nekaj vam želim zaupati.

Veste, že nekajkrat sem se pošteno razhudila, ko sem prebirala vaša pisemca. Ta je pa res dobra, se boste zdajle razhudili še vi. Nikar, najprej poslušajte!

Že nekajkrat sem med vašimi prispevki našla pisma, ki so bila napisana s pisanja vajeno roko. Dragi mladi prijatelji! Vsakega vašega pisemca se v uredništvu razveselimo, če je res vaše. To sem vam že enkrat povedala. In vaša — včasih malce okorna pisavica — nam je še posebej ljuba. Zato nam pišite vi, naj tega ne delajo vaši očki ali mamice, strici ali tetke. S tem boste razveselili nas in nam olajšali delo. Po pisavi lahko namreč malo presodimo, koliko ste stari. In fantek ali deklica enajstih let ne more pisati tako kot piše očka ali mamica.

Bomo spet prijatelji? Zapomnite si, da je vse, kar je vaše, lepo, če je iskreno. Je treba še kaj povedati? Menda ne!

Prisrčen pozdrav in — pišite nam!

—ica

Ni nezgoda - le neroda

V soboto sem bila posebno dobre volje. Kdo bi ne bil. Prazniki so tu, pouka kar štiri dni ne bo. Čeprav rada hodim v šolo, se kakšnega prostega dne vseeno razveselim. Sedaj pa bodo kar štirje prosti dnevi in tudi mamica bo imela več časa. Pa še koline bomo imeli v teh dneh. Kdo bi se ne veselil!

Razposajeno sem skakala po hodniku, se vrtela in pela. Nenadoma je nekdo potrkal na vežna vrata. Ustrašila sem se, hotela v kuhinjo in namesto, da bi prijela za kljuko, mi je roka ušla preveč v desno. Z vso silo sem »butnila« v šipo na vratih. Plink! Črepinje so se razletele iz moje roke pa je pritekla kri.

Stric, ki je potrkal na vrata, mi je prilizljeno dejal: »Anica črepinje prinašajo srečo«! Pa meni je niso prinesle. Roka me boli in pri kolinah ne bom mogla delati klobas, pa še mamica bo huda, ker bo morala kupiti novo šipo. Toda, ko se je vrnila iz službe, in videla mojo obvezano roko, se je nasmehnila in rekla: »Ni nezgoda - le neroda.«

P. S. Prosim, da mi oprostite, ker tako grdo pišem. Vrezala sem se torej v roko. Zelo me boli.

Anica, želimo Ti, da bi se Tvoja rana čimprej zacelila in da bi nam spet pridno pisala.

Anica Ocvirk,
Vrhe 21. Teharje

Junak Mihec

Ko vrača Mihec iz kina se domov,
v mislih mu vse polno je strahov,
Naenkrat, čuj, v grmu nekaj poči
in Mihcu srček v hlače skoči.

Požene se v hiter dir,
kot bi ga strašil sam hudir.
V resnici pa bila je — sova,
vračaje z nočnega se lova.

Ko domov priteče,
mami nič ne reče.
Le bratcu se pohvali,
da so mu palčki nagajali.

Janez Dimitrovič,
Zabukovca 97,
Griže

NAGRADNI FANTEK

Malce čuden naslov, kajne? No, pa saj vsi vemo, da je to nova nagradna sličica. Vaša naloga je, da napišete podpis k njej, toda tokrat vam bomo dolžino stavka nekoliko omejili. Obsega naj največ pet besed — na primer: »Mali kmetovalec«, Zakaj jokaš?« »Nadvse užaljen« itd. Torej, bistre glavice na delo! Prosimo pa vas, da nam ne pošiljate samo podpisov pod nagradno sličico, temveč prilož te tudi kakršenkoli prispevek. Nagrade so kot po navadi: prva — tisoč in dve po pet sto dinarjev. Ne pozabite — priložite tudi svojo pesmico, opis doživljaja, nekaj iz življenja v šoli itd.

France Bevk med nami

Lepega jutra — bilo je to 22. novembra — je priljubljeni mladinski pisatelj France Bevk obiskal Celje in svoje mlade bralce. V veliki dvorani Narodnega doma so se tisti dan kar dvakrat zbrali pionirji, pionirke in njihovi starejši prijatelji, da bi kar najbolj prisrčno izrekli dobrodošlico dragemu gostu.

Kdo ne pozna Franceta Bevka! Kdo izmed nas ni bral njegovih številnih del! Zdaj pa nas je obiskal in lahko smo mu čestitali ob njegovi sedemdesetletnici.

Želimo, da bi naš priljubljeni pisatelj ne pozabil mladih Celjanov!

Pomagali smo ji

Bilo je zgodaj zjutraj. Nekaj mojih prijateljic je že prišlo na postajo. Odpravljali smo se namreč na izlet v Logarsko dolino. Danes mora biti lepo vreme, smo si kar naprej ponavljali. Končno nas je avtobus popeljal mimo vasi in kmalu je sopihajoč rinil v breg. Dohiteli smo ženico. Težko je nosila polne košare sadja in zelenjave, kajti bila je namenjena na bližnji trg. Obrnila se je in z nekakšnim plahim izrazom v očeh opazovala avtobus. Toda — avtobus je ustavil in povabili smo jo noter. Vstala sem in ji ponudila svoj prostor. Kmalu nam je poveda, kam je namenjena in pogovarjali smo se tudi o žrtvah v pretekli vojni. Skoraj žal nam je bilo, kajti po starkinem obrazu so drsele solze. »Spominjam se, kako mlad in čeden fant je bil moj sin.«

Ko smo končno prišli do njene postaje, smo se lepo poslovili. Meni pa je ostala v srcu misel, da smo ji pomagali.

Ida Kajtna
Trnovlje 119
Celje

Prisrčno in domače

Bolj kot materialno korist, cenimo visoko vzgojno vrednost organiziranega skupnega dela mladih pionirjev

Slovesnosti ob zaključni akciji pionirjev-zadružnikov in mladih prirodoslovcev so se v soboto dopoldne v Narodnem domu v Celju udeležili tudi predsednik republiškega odbora te akcije **Milojko Vidmar**, sekretar Okrajnega komiteja ZKS **Franc Simonič**, predsednik OLO Celje **Riko Jerman**, podpredsednik okraja **Cveto Pelko**, sekretar Okr. odbora SZDL **Stane Sotlar** in drugi.

Med govorniki sta prisrčne, zahvalne in vzpodbudne besede pionirjem spregovorila še Franc Simonič in Riko Jerman.

Pionirji celjskega okraja so v tej akciji pogozdili nad 12 ha gozdnih površin in zasadili blizu 50.000 sadik gozdnih dreves, zbrali so 1500 kilogramov zdravilnih zelišč, posadili nad 350 sadnih dreves, uredili 79 šolskih dvorišč itd. Celotna vrednost tega koristnega dela, ki so ga opravile mlade roke znaša 1 milijon dve sto tisoč dinarjev.

Na osnovi ocenjevalne komisije sta bili tekmovalnim enotam v celjskem okraju podeljeni 2 zvezni nagradi, 3 republiške, 13 okrajnih in 17 občinskih nagrad v skupni vrednosti 2 milijona din.

Odbor za krvodajalstvo

Tov. Felzer med razvitjem prapora organizacije RK v Gaberju

Tovariš Stane Felzer, predsednik krvodajalske komisije za območje Gaberja, je tudi sam vnet darovalec krvi. V uredništvo smo ga povabili na kratek razgovor o problemih krvodajalstva in dejavnosti komisije za krvodajalstvo.

— Kako dolgo in kaj dela »vaša« komisija?

»Krvodajalska komisija dela — in to prav uspešno — že polna štiri leta. Po svojih najboljših močeh skušamo prebivalcem razložiti pomen krvodajalskih akcij, zato pripravljamo predavanja, razgovore in podobno. Komisija deluje v okviru organizacije Rdečega križa. Včasih kar razumeti ne moremo, zakaj se tako malo ljudi ogreva za to tako človekoljubno akcijo. V Celjski bolnišnici vedno primanjkuje krvi in ob hudih nezgodah so mnogokrat v zadregi. Sele klici »na pomoč« včasih pomagajo.

— S katerimi podjetji pa najtesneje sodelujete?

»Največ uspehov imamo v Tovarni emajlirane posode, Cinkarni, Kovinotehni, Zlatarni, IFI in podobno. V Emajlirki smo imeli pred kratkim prijetno slovestnost, ko smo krvodajalcu Jožetu Marinu, ki je že šestinštiridesetkrat daroval kri, izročili skromno darilo. Pred dnevi pa smo z našimi najboljšimi krvodajalci obiskali Gomilsko in odšli nato še na Sleme.«

— Je res, da nameravate ustanoviti krvodajalski odbor v okviru občine?

»Res je!«

To in ono iz Prebolda

Najprej je treba omeniti letno konferenco SZDL. Bila je izredno živahna. Udeležilo pa se je je preko tri sto ljudi. Izvleček vsega izgovorjenega bi bil sledeč: Prebold je polindustrijski kraj. Na račun njegove romantične lege, nato velike tekstilne tovarne in stare tradicije, da je Prebold izredno živahen v kulturnem in gospodarskem življenju, je bilo že veliko povedanega, dostikrat tudi preveč. So kraji, ki še zdaleka nimajo in niso imeli takih pogojev za vsestranski razvoj; storjenega pa je bilo mnogo več. Čestokrat se lahko pohvalijo: pri nas imamo! Kako pa pri vas? Zato so člani izrazili svoje mnenje, da je bilo besed in obljub več ko dovolj, da pa se je v primerjavi z drugimi kraji bore malo napravilo. Dokaz je stanovanjska stiska, razdejana in dosti premajhna šola, kraj je brez pravega, res kulturnega doma, nima pekarne, ki bi skrbela za vsakdanji kruhek, potem cesta, razsvetljava in zunanji videz obcestnih hiš je vse prej kot turistično, nato še razna pitališča in še in še. Zato pade sklep: popraviti šolo. Zato je potreben tudi samoprispevek. Ta bo odmerjen po procentu mesečnega dohodka. Kmetje bodo lahko dali vožnje ali material. Takoj pričeti z zidanjem sodobne pekarne. Pitališča urediti tako, da ne bodo v slabo luč okolici. Očediti zunanjost hiš v centru. Skrbeti za gradnjo novih stanovanj. In naj bo vsakomur jasno, da je za vsestranski razvoj kraja odgovoren sleherni član SZDL in ne samo ožji odbor, ali morda osamljeni funkcionar. Držati se je treba pregovora: Vsi za enega, eden za vse!

V takem razpoloženju bodo v Preboldu storjeni novi koraki.

— — —

V PREBOLDU so imeli skupen roditeljski sestanek. To je bil zbor roditeljev vseh otrok osnovne šole Prebold. Vsako leto je tak sestanek. Običajno se ga udeležijo tudi funkcionarji krajevnih množičnih organizacij. Žal tokrat tega niso storili. Obisk je bil še kar zadovoljiv. Najprej je tov. Vrhovec, upravitelj šole razložil roditeljem problematiko šole, seveda v reformiranem smislu. Problemov je več ko dovolj. Razprava pa je pokazala, da je stik med šolo in domom prešibak in da mnogi roditelji mislijo, da so za vzgojo njihovih otrok odgovorni učitelji. Živahna razprava pa je dokazala, da temu ni tako. Najprej je dom, nato je šola. Govorili so tudi o šoli za starše. Zanjo je dal lepe napotke direktor zavoda za izobraževanje odraslih tov. Drago Predan.

V imenu roditeljev je tov. Gačnikova protestirala, zakaj uprava kina dovoli, da šolska mladina obiskuje zanjo neprimerne filme. V razgovoru so nato poudarili, da je to star problem, ki ga učitelji načenjajo vsako leto, pri tem pa jih premalo podprejo roditelji; upravi pa gre največkrat za komercialni uspeh.

— — —

Lep dogodek je bil ob priliki pionirske proslave za 29. november. Poleg pestrega sporeda je bilo veselje pogledati preko sedemdeset zavzetih obrazkov majhnih cicibančkov, ki so bili na zelo slavnosten način sprejeti v pionirsko organizacijo. Poudariti moramo, da že nekaj let pionirska organizacija na osnovni šoli v Preboldu res uspešno dela in je odred prav gotovo med prvimi v žalski občini.

Žena • dom • družina

Kako nastaja modna linija in kakšna je v resnici

Vsako leto nove ideje, druge barve, drugi kroji in materiali... Pa vendar se izdelki velikih modnih kreatorjev, pa čeprav iz različnih držav bistveno ne razlikujejo, vsaj v osnovni liniji, barvi blaga in materialu ne. Le malo je ljudi, ki vedo, kako nastane modna linija in njeni različni odtenki.

Modni kreatorji vsega sveta so združeni v svojem sindikatu, ki ima sedež v Parizu. Že precej časa pred novo modno sezono se člani sindikata zberejo na konferenci, kjer skupaj določijo modno linijo nove sezone, vrste blaga, ki bo iz njega najlaže krojiti nove modele in ki se bo tem modelom tudi najbolj podalo. Določijo še barve modnih dodatkov in drugo. Zato se torej ni čuditi temu, da je osnovna linija plašča leta 1960 enaka pri Italijanih, Francozih in Angležih. Seveda pa ima vsak veliki modni salon tudi svoje posebnosti, ki se jim ne odreče in jih v takšni ali drugačni obliki vedno prilagodi novi modni liniji. Prav zato se modeli modnih kreatorjev kljub vsemu ločijo in ima vsaka velika modna hiša stalne stranke, pa tudi zagovornike.

Moda nove sezone je najbolj ekstremna pa tudi najbolj enovita na prvih revijah. Pozneje se vse bolj prilagaja željam strank, te pa so seveda kaj različne in modni liniji ne dajejo poudarka le posamezne stalne stranke velikih salonov, marveč tudi tiste žene in možje, ki si v tem času krojijo novo obleko v zakotnem krojaškem ali šiviljskem salonu kolikor toliko po modi. Sedaj dobimo tudi sliko mode sezone. Vodilne linije so ostale, čeprav že nekoliko zabrisane, nekateri modeli niso bili sprejeti in so izginili že takrat, ko so ugasnile luči v dvoranah, kjer so bile največje modne revije, drugi, komaj nakazani modeli, pa so se bodisi zaradi praktičnosti, lepega izgleda, mladostnosti ali barve, bodisi zaradi primernosti letnemu času, uveljavili, ne da bi jih pred začetkom sezone prikazovali na modnih revijah, v listih in reklamnih oglasih.

Svojo posebno modo si ustvarjajo Nemci. Ti namreč uveljavljeni modni liniji dodajo nekaj svojskega, tipičnega za nošo tega naroda. Letos poleti so bili prav Nemci tisti, ki so uvedli pri vsaki lahki letni oblekici vrsto čipk in naborkov od vratu do spodnjega roba krila. Morda se prav zaradi tega nemški kroji niso nikoli uveljavili izven meja svoje dežele.

Modne linije naslednje sezone določijo modni kreatorji na svoji prihodnji konferenci. Nove modne linije ne nastanejo iz linij, ki so jih sprejeli pred nekaj meseci za linije prejšnje sezone, marveč nastanejo iz linij najbolj priljubljenih modelov prejšnjega leta. Zato slišimo tako pogosto, da je moda vsako leto lepša in bolj laska ženi.

MANEKEN

V zadnjih dneh novembra je izšla enajsta številka revije Maneken. Morda se je prav topot, ko prinaša že izključno modele za zimo, Maneken posvetil nekoliko preveč modnim in lepim krojem, pa zato pogrešamo praktičnih modelov za vsak dan, za dom in službo. Prav na prvih straneh je sicer nekoliko modelov za starejše, vendar razen prvega niso niti zelo lepi, niti modni, pa tudi praktični ne. Vendar pa se je na naslednjih straneh revija oddolžila vsaj prvima dvema zahtevama in prinesla vrsto lepih modelov in s tem ustregla verjetno vsakemu, tudi zahtevnejšemu okusu.

Nadvse ljubezniv

Ko je mamica zvečer položila Jerneja v posteljo, se je je ta ljubeče oklenil okoli vratu, se stisnil k njej in jo prisrčno vprašal:

»Povej, mamica, kje sva se midva pravzaprav spoznala?«

Anica Tofant,
Vrhe 48 — Teharje

Novi izdelki, sodobne oblike, pastelne barve

Čeprav osvajanje novih izdelkov traja precej časa in je povezano z znatnimi materialnimi stroški, si vendarle vsak proizvajalec prizadeva, da bi svoje potrošnike razveselil s kakšno novostjo. To je pa tem teže, če je tako, kot je primer pri Tovarni emajlirane posode, ki z razpoložljivimi kapacitetami komaj do nekje zmore zadostiti potrebe trga po navadni posodi.

Vendar je podjetju kljub vsem objektivnim težavam uspelo, da je v letošnjem letu obogatilo trg s precejšnjim številom novih izdelkov. Prva novost, ki smo jo zasledili v trgovinah, je 2-litrski lonec na pritisk »Econom«. Sedaj izdeluje tovarna že 7-, 5- in 2-litrske lonce »Econom«. Zadnjega se bodo najbolj razveselili samci in samke, saj je namenjen prav njim.

Tudi skupino sanitarno-tehničnih predmetov so povečali z novim izdelkom. To je pomivalna omarica, ki je že naprodaj v vseh jugoslovanskih trgovinah.

Zadnja novost, ki se je bodo gospodinje najbolj razveselile, je »Pastel« posoda. Ta sodobno oblikovana posoda in obarvana s prijetnimi pastelnimi barvami je izdelana iz močnejše pločevine in je emajlirana z zelo elastičnimi in trajnimi emajli. V to skupino posode sodijo izdelki »Dual«, »Triumf« in »ABC«. Ti trije izdelki zadovoljujejo po uporabnosti osnovne potrebe pri kuhi in vsled tega predstavljajo osnovo v gospodinjstvu. Ce še zapišemo, da Tovarna emajlirane posode embalira te izdelke v okusno izdelano embalažo ni treba posebej poudarjati, da so kar najbolj primerni za razna darila

»Dual« posodo sestavljata lonec in kozica s pokrovom, ki sta uporabna ločeno vsak zase, ali pa kot etažna posoda. »Dual« posoda je izdelana v treh različnih velikostih in emajlirana v modri, rumeni, zeleni in rdeči barvi.

Emajliran pekač s pokrovom se imenuje »Triumf«. Emajliran je v modri barvi. Njegova odlika je v tem, da je izdelan tako, da je mogoče tudi pokrov uporabiti kot pekač

»ABC« so tri različno velike ponvice, ki so emajlirane modro, rumeno in rdeče. Ker se ročaj ponvice pri kuhi močno segreje, je poleg poseben ročaj, da z njegovo pomočjo varno uporabljamo razgreto posodo

»Pastel« posoda je izredno funkcionalna in vsestransko uporabna je lepa in trajna in bo v kratkem času osvojila jugoslovanski trg. S

Celjski trg

V prvih dneh decembra je bil celjski trg spet slabo preskrbljen. Ne le, da so poskočile cene, tudi izbira in kvaliteta pridelkov je bila slabša. Nekaterih poljskih pridelkov v tem času sploh ni dobiti, čeprav je prav zanje sedaj čas (cvetača).

Najobčutnejše je povpraševanje po sadju (jabolkah), jajcih, mleku in mlečnih izdelkih, pa tudi po nekaterih povrtninah.

Inž. Ivo Reya

Zadnji dan novembra se je med celjskimi športniki razširila žalostna vest, da je v Savinjskih Alpah izgubil življenje priljubljeni športnik in prvi nosilec naslova mojstra juda v Jugoslaviji inž. Ivo Reya.

Devetindvajsetega novembra se je Reya napotil skupaj s svojimi tovariši iz koče na Korošici proti Logarski dolini. Ko je skupina prišla pod Škarje, se je utrgal plaz novozapadlega snega in potegnil inž. Reya za seboj. Tovariša Alojz Golob in Dušan Kukovec sta ga pričela takoj iskati in odkopavati. Žal, pa sta ga po dveurnem napornem iskanju in kopanju našla že mrtvega. Reševalna ekipa, ki se je takoj po nesreči napotila v gore, je lahko samo še pomagala pri prenosu trupla priljubljenega športnika v dolino.

Z izgubo inž. Reye je nastala pri judo sekciji Olimpa velika vrzel, saj je bil prav on ustanovitelj in vodja te sekcije. Prav tako ga bodo pogrešali planinci, domači in vsi, ki so ga imeli radi.

Telesna vzgoja in šport

Nogometaši odšli na počitek

Jesenski in s tem prvi del nogometnega tekmovanja v slovenski conski ligi je končan. Nogometaši so odšli na zimski počitek z razčiščenimi računi, ne pa željami in hotenji. S plasmanom obeh celjskih predstavnikov v tej družbi ne moremo biti povsem zadovoljni. Zlasti pa ni zadovoljivo šesto mesto na lestvici za Kladivarja, za moštvo, ki je vsaj na začetku tekmovanja mnogo obetalo. Uspelemu startu je sledilo nekaj nepotrebnih porazov in moštvo se je takoj znašlo v spodnjem delu lestvice. Šele zmagi proti Olimpu in Slovanu ter remi v borbi z ljubljansko Ilirijo so mu prinesli boljši položaj. Navzlic vsemu temu pa ne moremo biti črnogledi glede nadaljnjega poteka prvenstvenega boja. V spomladanskem delu tekmovanja bo imel Kladivar dosti lažje stališče. Od enajstih tekem jih bo kar sedem igral doma in to na lepo urejeni Glaziji ter bo tako le štirikrat potoval v goste drugam. Ta okolnost vliva dosti upanja, zlasti pa, da se bo postopoma zmanjšala razlika, ki ga loči od vrha in ki znaša komaj štiri točke. Pa še nekaj, doma se bo spoprijel z moštvi, ki so trenutno pred njim kot je to Maribor, Rudar, Ljubljana itd.

Olimp je novinec v družbi najboljših slovenskih moštev. Zato že na začetku tekmovanja od njega nismo želeli nič drugega, kakor da bi se v njej tudi obdržal. Zdaj je moštvo gabrskih nogometašev na desetem mestu z devetimi točkami. Za njim sta kranjski Triglav, ki jih ima šest ter Nafta, ki je v enajstih srečanjih zbrala komaj eno piko. Če je razlika v točkah med Olimpom in Nafto skoraj nepremostljiva, pa je skoraj gotovo, da se bodo Kranjčani skušali otresti nevarnega repa. To pa seveda nalaga Olimpu, da se bo moral v spomladanskem delu prvenstva še bolj odločno spoprijeti z moštvi in pobirati zelo dragocene točke. Olimpa namreč čaka v drugem delu prvenstva kar sedem nastopov na tujih igriščih. Tako bo šel v goste Krimu, Gorici, Iliriji, Rudarju, Nafti, Kladivarju in Soboti. To bodo težka srečanja, od katerih si vsaj po dosedanjih računih ne moremo dosti obetati, razen morda v tekmi z Nafto. Doma pa bo gostil Maribora ,Slovana, Triglava in Ljubljano. Kakršni koli računi o izidih teh srečanj bi bili računi brez krčmarja. Nekajkrat smo že ugotovili, da v nogometu ni absolutnih favoritov. To pa istočasno narekuje, da bo treba zimski počitek izkoristiti za temeljite priprave na zaključni del prvenstva. To seveda velja tako za Olimpa kot Kladivarja.

Kakor prva moštva, tako so tudi mladinci končali z jesenskim delom tekmovanja. Čeprav imajo na dolgu še pet zaostalih tekem, je vendarle jasno, da je mladina Olimpa zasedla mesto pod samim vrhom lestvice. Sicer pa ima 14 točk. Mladina Kladivarja je na desetem mestu z devetimi točkami. Točnejšo sliko o jakosti mladinskih moštev pa bo možno dati šele takrat, ko bodo pod streho spravljene vse tekme.

LEP USPEH »13. MAJA«

V soboto in nedeljo je bil v Kranju prvi del letošnjega republiškega prvenstva v borbenih partijah za moška moštva. To pot je nastopilo dvanajst moštev, v soboto in nedeljo pa bodo nastopila še preostala. Po prvem delu se je od treh moštev iz celjskega okraja najbolje odrezal »13. maj«, ki je s 1.509 keglji zasedel častno četrto mesto. Kegljači iz Zabukovice so zasedli s 1.295 enajsto, Kladivar pa s 1.280 keglji dvanajsto mesto.

KEGLJANJE

PRIJATELJSKI DVOBOJ

V pripravah na bližnji začetek okrajnega prvenstva so se v prijateljskem srečanju pomerili kegljači novoustanovljenega železničarskega kluba Celje ter Elektra. Zmagali so Celjani s 6.389 proti 6.083 keglji. Med posamezniki je bil najboljši Veranič, ki je podrl 840 kegljev, za njim pa so se uvrstili: Vanovšek 835, Marinček 829, Šmon 805 itd. V moštvu Elektra je bil najbolj uspešen Marolt s 779 lesi.

KOSARKA

PRVO MESTO ZA DOMAČINE

Zadnjo nedeljo v novembru je Partizan v Šoštanju pripravil rokometni turnir. V finalni igri so domačini premagali ekipo iz Žalca 63:58. V izločilnih srečanjih pa je Šoštanj premagal Velenje, Žalec pa igralce mariborske tekstilne tovarne. Z osvojitvijo prvega mesta so domačini dobili prehodni pokal. Škoda, da na turnirju niso sodelovali košarkarji Celja, ki so lani osvojili ta pokal.

Za avtobuse, ki pripeljejo v Celje so že pred kratkim uredili nov prostor za obračanje na koncu Ulice XIV. divizije.

Zaslužena zmaga in spet (visok) poraz

V zadnji tekmi jesenskega dela tekmovanja v slovenski conski ligi je Kladivar doma igral z ljubljanskim Slovanom. Tekma se je končala z zasluženo zmago plavih 4:1 (1:0). Kladivar je bil boljši, zlasti pa še potem, ko so gostje dosegli izenačenje. Pri streljanju na gol je bil Hribernik uspešen dvakrat, Marinček in Vodeb pa po enkrat.

Zadnjo nedeljo v novembru pa je Kladivar nastopil v Ljubljani proti Iliriji. Kljub vodstvu domačih z 2:0, so Celjani po zaslugi Marinčka dosegli v drugem polčasu dva gola in rezultat izenačili.

Olimp je v nedeljo nastopil v Ljubljani proti istoimenski enajstorici. Zmagala je Ljubljana z visokim rezultatom 5:0. Ta katastrofa pa je prišla po nepotrebnem, saj je bil Olimp precejšnji del tekme ne samo enakovreden nasprotnik, temveč celo boljši. Žal, pa so napadalni igralci preveč oklevali, da bi uspešno začete akcije končali z goli. Treba pa je reči tudi to, da se jih je v veliki meri držala smola. Nekaj zaslug za pet golov pa je imel tudi slab vratar.

V predzadnjem kolu je Olimp igral doma proti Soboti. Tekmo je izgubil po nesrečnem naključju z rezultatom 2:3. Domačini so imeli več od igre in bi si po vsej pravici zaslužili zmago. Vendar je bila bojna sreča na strani gostov.

— — —

V zadnjih dveh zavrtljajih so mladinci dosegli naslednje izide: Ilirija—Kladivar 3:1 in Kladivar—Slovan 2:1 ter Olimp—Sobota 2:2 in Ljubljana—Olimp 2:1.

Na pravi poti...

V počastitev dneva republike je Okrajni strelski odbor v Celju izvedel vrsto uspelih tekmovanj. Najprej so se pomerili v okviru občin, nato pa so se v Celju zbrale še po tri najboljše moške in ženske ekipe iz vsake občine. Predtekmovanj po občinah se je udeležilo 185 štiričlanskih ekip, torej skupaj 740 strelcev in strelk.

Na zaključnem okrajnem tekmovanju pa so bili doseženi naslednji izidi:

Ženske ekipe: SD Branko Ivanuša, Celje 634, Liboje 592. Posamezno: Marija Škodnik 180, Majda Želj 172 in Milica Hočevar (vse Celje) 170.

Moške ekipe: SD Branko Ivanuša, Celje 714, Občinska ekipa iz Celja 697, SD Avtoobnova, Celje 670, SD Šempeter I. 667 itd. Posamezno: Klopčič 184, P. Tržan 182, Hočevar 182, Jeram 181, Štrajher 178 itd.

Tekmovanje je pokazalo, da je Okrajni strelski odbor na pravi poti. Vse družine so dosegle znaten napredek, pojavilo pa se je tudi nekaj novih, predvsem na podeželju.

Uspeh - navzlic porazu

V nedeljo je bil v Mariboru povratni dvoboj okrajnih reprezentanc Maribora in Celja v orodni telovadbi. Pred približno enim mesecem je bil enak nastop v Celju, kjer so zmagali domačini s sedmimi točkami razlike. Čeprav so se to pot Mariborčani oddolžili za poraz in zmagali v razmerju 264.85:263.35 točke, so vendarle Celjani dosegli lep uspeh. To predvsem zaradi tega ker so nastopili brez Lesjaka in ker tudi najboljši orodni telovadec Tine Šrot ni nastopil povsem zdrav. Sicer pa se je tudi mariborski dvoboj odlikoval po visoki kvaliteti in lepem ter solidnem izvajanju poljubnih vaj.

Kakor v Celju, tako je tudi v povratnem srečanju pri posameznikih zmagal Celjan Tine Šrot, ki je na šestih orodjih zbral 57.00 točk. Zmagal pa je na treh orodjih: krogih z 9.85 točke (kar je bila najvišja ocena sploh), nadalje na konju z ročaji 9.65 in na bradlji 9.75 točke. Prav dober je bil še Munih, ki je zmagal v vajah na drogu z 9.45 točke. Pri ocenjevanju posameznikov je Kisel zasedel tretje mesto s 54.70, Munih pa šesto mesto z 52.20 točke.

ROKOMET

Rokometaši za praznik

V počastitev dneva republike je mlada rokometna sekcija celjskega Partizana tudi letos priredila tradicionalni rokometni turnir najboljših slovenskih mladinskih moštev.

Kakor so pričakovali vsi poznavalci te lepe športne igre, se je borba za prvo mesto vodila med domačo ekipo Partizana in igralci iz Slovenjega Gradca. Zmagali so zasluženo domačini, ki so prikazali tudi najboljši rokomet. S to zmago so Celjani uspešno zaključili letošnjo sezono.

Rezultati tekem: Slovenj Gradec—Ptuj 6:3, Celje—Kovinar 11:2, Odred—Slovenj Gradec 5:5, Celje—Drava 8:4, Celje—Odred 9:2, Celje—Slovenj Gradec 9:6, Kovinar—Drava 7:2, Odred—Kovinar 5:4, Slovenj Gradec—Kovinar 5:2 in Odred—Drava 6:5.

Končni vrstni red: 1. Celje 8 točk, 2. Slovenj Gradec 5, 3. Odred 5, 4. Kovinar 2 in Drava brez točke.

Poleg mladincev so za prehodni pokal tekmovali tudi pionirji. V troboju Šoštanj—Polule—Partizan Celje so bili najboljši mladi igralci Partizana iz Celja, ki so premagali Polule 5:4, Šoštanj pa 7:4. V borbi za drugo mesto so Polule premagale Šoštanj 7:2.

Velik rokometni turnir v Celju je uspel. Gotovo pa je, da bi zabeležil še večji obisk in bi bile tudi igre dosti bolj zanimive, če bi ne nagajalo vreme. Navzlic temu, je treba dati prireditelju, to je Partizanu iz Celja, zasluženo priznanje.

Zmagovalna ekipa mladincev je igrala v naslednji postavi: Dvornik, Savodnik, Goršič, Urbančič, Peter in Franc Hribernik, Snedič, Cvahte, Rovšnik in Rabolišji strelci na turnirju pa so bili: Snedič, Goršič in Franc Hribernik s po sedmimi goli.

Delavske športne igre

POKAL — ZA ŠPORTNIKE IZ EMAJLIRKE

Pred prazniki so na slavnosten način zaključili tekmovanje članov celjskih kolektivov v najrazličnejših športnih panogah. V končnem ocenjevanju so zmagali športniki — člani delovnega kolektiva Tovarne emajlirane posode, ki so zbrali 21 točk. Drugi je bil Ingrad 20, tretja železarna v Štorah 18, četrti Elektro 13, peta Cinkarna 12, šesti Celjski tisk 11, sedma Kovinotehna 10, osmi Oddelek za notranje zadeve 9, deveta IFA 7, deseta Metka 5; naslednja mesta so pa zasedli: ObLO Celje, Dobrna, Narodna banka po 4 in Avtoobnova ter Etol po 2 točki.

OPOZORILO VSEM ŠPORTNIM DRUŠTVOM IN KLUBOM

Po sklepu sekretariata Okrajne športne zveze v Celju morajo imeti vsi samostojni klubi in športna društva redne letne občne zbore do konca tega meseca, najpozneje pa v začetku januarja, tako, da bodo še v prvem mesecu prihodnjega leta zbori občinskih zvez za telesno vzgojo. Člani športnih društev in klubov naj volijo na svojih skupščinah po dva delegata za ustanovni občni zbor enotne Okrajne zveze za telesno kulturo, ki bo nastala z združitvijo Okrajne zveze Partizana in Okrajne športne zveze.

Razstava ptic v Celju

V počastitev Dneva republike je šele pred dobrim mesecem dni ustanovljeno »Društvo za varstvo ptic« za celjski okraj priredilo lepo razstavo vseh vrst ptic v dvorani OZZ v Cankarjevi ulici.

Po pozdravnih govorih uglednih gostov Celja, Ljubljane, Maribora in Zagreba, je otvoril razstavo podpredsednik ObLO tov. B. Krivec. Presenečeni smo bili nad lepo urejenostjo prireditve, ki jo je posetilo mnogo ljubiteljev ptic, zlasti skoro vsa šolska mladina. Odrasli, posebno otroci, se niso mogli dovolj nagledati ptičkov vseh vrst.

Prirediteljem lahko samo čestitamo in želimo, da se taka razstava stalno prireja. Društvu so nudili moralno pa tudi materialno podporo ObLO in nekatera podjetja.

Potrebna pa so večja materialna sredstva za razmnožitev krmilnic in valilnic, ki jih bo društvo razdelilo po Celju in vsem okraju.

Razstava je bila koristen prispevek k vzgoji naše mladine, kajti stalno predavanje društvenega tajnika je marsikoga poučilo, kako je treba ravnati s pticami v vseh letnih časih.

ZMAGALI SO CELJSKI ŠAHISTI

V počastitev dneva republike ter 40-letnice obstoja je celjski šahovski klub organiziral velik brzoturnir, na katerem je zmagala prva ekipa Celja s 33 točkami pred Ptujem 27 in pol, Celjem II. 21, Slovenjim Gradcem 20 in pol ter Rogaško Slatino 20 točk.

Kronika nesreč

Z LESTVE

je padel Jože Klemše iz Nazarja. Poškodoval si je tilnik.

PRETEP

V Breznu pri Vitanju so se prepirale ženske in ena od njih je s tolkačem udarila po glavi Angelo Obad.

Z OPEKO PO GLAVI

je mož udaril Ano Ciper iz Ceste na Dobravo.

PAZITE NA OTROKE

Dveletni Stanko Kralj iz Žalca se je z gorečim bencinom opekel po telesu. - Sedemletni Franc Kužner iz Gornjega Sečovega pri Rogatcu se je z vrelo vodo opekel po nogi. - Sedemletna Cvetka Leben iz Bukovžlaka je padla po stopnicah. Dobila je notranje poškodbe.

KOLESAR JE PODRL

Marijo Bovha iz Zg. Tinskega. Dobila je notranje poškodbe.

PADCI S KOLESOM

Franc Privšek iz Gornje vasi pri Preboldu je padel s kolesom. Poškodoval si je glavo. - Jože Majer iz Zadobrove si je pri padcu s kolesom poškodoval ključnico.

V PRETEPU

jo je skupil Alojz Kobale iz Donačke gore.

PRI ZAGANJU DRV

se je poškodoval Stanko Pirš iz Cerovca pri Rogatcu. Pretresel si je možgane.

NESREČEN PADEC

Vlado Markac iz Zagreba je v Rogaški Slatini padel. Pri padcu si je poškodoval glavo in zlomil roko.

NESREČE PRI PODIRANJU DREVJA

Ivan Sitar iz Ponikvice se je pri podiranju dreves s sekiro vsekal v nogo. Pri podiranju dreves se je poškodoval Franc Novak iz Ponikve. Prav tako se je poškodoval tudi Konrad Klinar iz Ložnice.

SOSED SOSEDA S KOLOM

V Pepelnem v Rožni dolini je v prepiru sosed s kolom udaril po glavi Jožeta Štravsa.

NESREČA V GOZDU

Anton Gobec iz Botričnice pri Sentjurju je v gozdu padel pod hlod. Poškodoval si je roke in noge.

NESREČE PRI DELU

V Cinkarni se je opekel Stanko Vetrih iz Lokrovca. - Franc Kačnik iz Gotovelj si je pri delu v skladišču »Savinja« poškodoval roko. - Anton Janžovnik iz Celja si je pri delu poškodoval prste na roki. - V Emajlirki je padel Jožefi Kranjc na nogo težji predmet. - V Drapšinovi ulici si je pri delu poškodoval prste na roki Valentin Verdel s Tomšičevega trga. - Na Teharju pa je voz stisnil nogo Ivanu Brečku. - Pri delu se je poškodoval Janez Ošlak.

NESREČNI PADCI

Alojz Urh iz Ločice pri Vranskem je padel in si zlomil nogo. - Jože Lipovšek iz Podčetrtka je prekrival kozolec. Padel je s strehe, si poškodoval nogo, roko in prsni koš. - Bogdan Petek iz Brezja pri Ponikvi je padel pod vpežni voz. Zlomil si je roko in nogo. - Pri padcu si je poškodovala nogo Marija Pihler iz Polzele.

KLJUČAVNIČARSKA DELAVNICA STANOVANJSKE SKUPNOSTI »CENTER«

je končno dobila svoje prostore v Skaletovi hiši na Slandrovem trgu št. 1. kjer je imel delavnico finomehanik Grobelnik.

V delavnici izvršujejo vsa mala ključavničarska in vodovodno instalaterska popravila. Hišni sveti, lastniki lokalov in stanovalci lahko v delavnici naročijo popravila ključavnic, ključev, peči, štedilnikov, plovk in tesnil v rezervoarjih stranišč itd. Razen tega v delavnici popravljajo kuhinjsko posodo in izvršujejo ostekleniteV oken.

Manjša popravila lahko naročite v delavnici, za večja pa se naj interesenti obračajo v pisarno Stanovanjske skupnosti »Center« v Zidanškovi ulici (tel. št. 25-29).

Gibanje prebivalstva

V času od 19. novembra do 3. decembra 1960 je bilo rojenih 40 dečkov in 35 deklic.

Poročili so se:

Marijan Arbeiter, ključavničar in Amalija Belaj, uslužbenka, oba iz Celja. Franc Komplet, delavec iz Brezove in Matilda Speglič, kmečka delavka iz Arclina. Marjan-Albin Hriberšek, študent elektrotehnike iz Šempetra v Savinjski dolini in Marjeta-Nežika Kuštrin, medicinska sestra iz Zidanega mosta. Franc Ban, študent metalurgije iz Šibenika in Gabrijela-Matilda Pešak, uslužbenka iz Štor. Ivan Zupanc, mizar iz Celja in Ana Drofenik, gradbeni tehnik iz Slovenjega Gradca. Viljem-Alfred Janežič, stavbni klepar in Helena-Marija Peternelj, kemični laborant, oba iz Celja. Ivo-Aleksander dr. Rajšp, zdravnik iz Slovenjega Gradca in Renata-Jerica Pajman, ekonomski tehnik iz Celja. Marijan Skale, kovač iz Jelc in Marija Oberžan, šivilja iz Ložnice. Alojz Borinc, traktorist iz Galicije in Ljudmila Železnik, delavka iz Šmartna v Rožni dolini. Grgur Sever, strugar in Frančiška Kolar, delavka, oba iz Celja. Andrej Lupše, delavec iz Celja in Marija Rak, delavka iz Sv. Marjete. Alojzij Horvat, strojnik iz Celja in Marta Busar, učiteljica iz Crešnjic. Jožef Hace, mizar in Rozalija Lipej, strojepiska, oba iz Celja. Ciril Hribar, tapetnik in Ivana Zmrzlikar, prodajalka, oba iz Celja. Stanislav Žučko, delavec iz Prekorja in Matilda Kalšek, pom. kuharica iz Šmarjete. Janez Kovač, strojni ključavničar iz Podgorja in Antonija Golec, delavka iz Štor. Rado dr. Pilih, zdravnik iz Trnovelj pri Celju in Breda Vuk, študent psihologije iz Ljubljane. Redžep Djemaili, delavec in Vida Tkalec, delavka iz Celja. Vladislav Vrenko, gradbeni delovodja in Marija Zibret, kuharica, oba iz Celja. Milan Gržin, soboslikar iz Senja in Dragica Kalabota, gospodinja iz Celja. Anton Koštomaj, študent arhitekture in Vida Marjetič, medicinska sestra, oba iz Celja. Danko Kučina, kalkulant in Stefanija Petrič, knjigovodkinja, oba iz Celja. Rafael Očko, mizarski pomočnik in Silva Antlej, pletilja, oba iz Celja. Franc Koželj, zidar iz Gorice pri Šmartnem in Marija Kugler, delavka iz Šmartna v Rožni dolini. Janez Perc, traktorist iz Družmirja in Marija Vidmar, delavka iz Celja. Friderik Koštomaj, uslužbenec in Danica Eisenbacher, oba iz Celja.

Umrli so:

Janez Polh, upokojenec iz Kobl, star 57 let. Jože Crnogoj, gozdni delavec iz Homca, star 54 let. Stana Palamar, zasebnica iz Celja, stara 67 let. Julijana Gačnik, gospodinja iz Hrastnika, stara 53 let. Pavla Pernat, upokojenka iz Celja, stara 78 let. Jože Planovšek, otrok iz Lačje vasi, star 5 mesecev. Beno Ifko, otrok iz Vitanja, star 2 meseca. Stanislav Kralj, otrok iz Žalca, star 1 leto. Darija Prevolšek, ortok iz Hrastnika, stara 5 mesecev. Marija Stanič, upokojenka iz Celja, stara 90 let. Marjana Kantužar, otrok iz Drožanja, stara 10 mesecev. Gabrijela Kalan, upokojenka iz Celja, stara 77 let. Jožef Lang, uslužbenec iz Lave, star 58 let.

RAZPIS PARTIZANSKEGA POHODA

„Ob žici okupirane Ljubljane"

ZA LETO 1961

Okrajni odbor Zveze borcev NOV Ljubljana razpisuje ob sodelovanju Ljudske mladine Slovenije, Zveze prijateljev mladine Slovenije in Atletske zveze Slovenije v spomin na herojsko Ljubljano v letih okupacije in v počastitev 20. obletnice pričetka oborožene vstaje jugoslovanskih narodov

PARTIZANSKI POHOD »OB ŽICI OKUPIRANE LJUBLJANE« ZA LETO 1961.

Prireditev ima manifestativni in tekmovalni značaj.

TEKMOVALNE KATEGORIJE

MANIFESTATIVNI DEL pohoda obsega naslednje kategorije:

1. množični partizanski marš za moške, ženske in mešane ekipe na 15 km dolgi progi;

2. množični partizanski marš za moške, ženske in mešane ekipe srednjih in vajenskih šol na 15 km dolgi progi;

3. množični partizanski marš za moške, ženske in mešane ekipe pionirskih odredov, sestavljene iz dijakov oziroma dijakinj 4. in 5. razreda osnovnih šol na 5 km dolgi progi;

4. množični partizanski maš za moške, ženske in mešane ekipe pionirskih odredov in mladinskih aktivov, sestavljene iz dijakov oziroma dijakinj 6., 7. in 8. razreda osnovnih šol na 4 km dolgi progi.

TEKMOVALNI DEL pohoda obsega naslednje kategorije:

1. štafeto 3.000 m × 4.000 m × 5.000 m × 5.000 m × 4.000 m × 3.000 m za moške ekipe (24.000 m);

2. štafeto 5×2.000 m za ženske ekipe (10.000 m);

3. štafeto 5×2.000 m za moške ekipe srednjih in vajenskih šol (10.000 m);

4. mali maraton (25.000 m);

5. tekmovalni pohod za moške ekipe na 25 km dolgi progi;

6. tekmovalni pohod za ženske ekipe na 15 km dolgi progi.

DATUM TEKMOVANJA

Prireditev za obe kategoriji množičnega partizanskega marša za moške, ženske in mešane ekipe pionirskih odredov in mladinskih aktivov bo dne 27. aprila 1961.

Prireditev za vse druge kategorije, razen za obe kategoriji množičnega partizanskega marša za moške, ženske in mešane ekipe pionirskih odredov in mladinskih aktivov, bo dne 7. maja 1961.

TEKMOVALNI POGOJI

Tekmovanje v vseh kategorijah manifestativnega in tekmovalnega značaja, razen v malem maratonu, je ekipno. Ekipo sestavlja 5 tekmovalcev, ki morajo, razen v štafetah, prispeti na cilj istočasno, sicer se plasma in rezultat oziroma uspešen zaključek tekmovanja ne upošteva.

Pravico nastopa v posameznih kategorijah imajo:

1. v množičnem partizanskem maršu za moške, ženske in mešane ekipe vse osnovne družbene in strokovne organizacije, odredi predvojaške vzgoje, ekipe enot Ljudske milice in ekipe enot Jugoslovanske ljudske armade s tekmovalci oziroma tekmovalkami, rojenimi do leta 1950;

2. v množičnem partizanskem maršu za moške, ženske in mešane ekipe srednjih in vajenskih šol vse srednje in vajenske šole z rednimi dijaki;

3. v množičnem partizanskem maršu za moške, ženske in mešane ekipe pionirskih odredov, sestavljene iz dijakov oziroma dijakinj 4. in 5. razreda osnovnih šol, vsi redni dijaki oziroma dijakinje navedenih razredov;

4. v množičnem partizanskem maršu za moške, ženske in mešane ekipe pionirskih odredov in mladinskih aktivov, sestavljene iz dijakov oziroma dijakinj 6., 7. in 8. razreda osnovnih šol, vsi redni dijaki oziroma dijakinje navedenih razredov;

5. v štafeti 3.000 m × 4.000 m × 5.000 m × 5.000 m × 4.000 m × 3.000 m moške reprezentance mest in občin s področja Federativne ljudske republike Jugoslavije ter vabljene reprezentance evropskih in izvenevropskih mest;

6. v štafeti 5× 2.000 m ženske reprezentance mest in občin;

7. v štafeti 5×2.000 m moške ekipe srednjih in vajenskih šol, sestavljene iz rednih dijakov srednjih in vajenskih šol;

8. v malem maratonu tekmovalci s področja Federativne ljudske republike Jugoslavije, ki jih prijavijo njihovi klubi, ter tekmovalci, ki jih prijavijo posamezne nacionalne zveze, včlanjene v Mednarodno atletsko zvezo (IAAF);

9. v tekmovalnem pohodu za moške ekipe vse osnovne družbene in strokovne organizacije, odredi predvojaške vzgoje, ekipe enot Ljudske milice, enot Jugoslovanske ljudske armade s tekmovalci, rojenimi leta 1942 in prej;

10. v tekmovalnem pohodu za ženske ekipe vse osnovne družbene in strokovne organizacije s tekmovalkami, rojenimi leta 1941 in prej.

Za vse tekmovalce in tekmovalke, prijavljene za kategorije štafet in mali maraton, veljajo omejitve, razvidne iz tekmovalnega pravilnika Atletske zveze Jugoslavije.

NA REDNI LETNI KONFERENCI KRAJEVNE ORGANIZACIJE SZDL V PONIKVI

OBILICA PROBLEMOV NA DNEVNEM REDU

USTANOVILI SO SEKCIJO ZA KOMUNALNO DEJAVNOST

Udeležba članov SZDL na letni konferenci krajevne organizacije v Ponikvi pri Grobelnem, ki je bila v nedeljo dopoldne, dokazuje, da se je nabralo vprašanj, o katerih bi radi govorili, ali o njih kaj podrobnejšega slišali.

Poročilo predsednika **Avrelija Rojca** je vsebovalo predvsem gospodarsko problematiko kraja. Govoril je o zadružnem življenju, o kmetijskem gospodarstvu, o šolskih problemih in še marsičem. V pogledu organizacije Socialistične zveze je ugotavljal napredek v porastu števila članov. V enem letu se je število povečalo za 200 članov. Organizacijskih sprememb, razen ustanovitve podružnice SZDL na Dolgi gori, ni bilo.

Kot poročilo samo, tako se je tudi razprava zadržavala v glavnem na gospodarskem področju. Govorili so o stanju občinskih in krajevnih cest, poti itd. Primeri, kako so ponekod s samoprispevki mnogo tega uredili, so vplivali vzpodbudno na druge. Ko je zastopnik vasi Okrog povedal, da pri popravilu krajevne poti niso našli odziva vaščanov iz Srševice, je zdramilo tudi slednje k razpravi. Priznali so, da so jih vaščani iz Okroga posekali in da ni prav, da bi se Srševičani zdaj samo s podaljškom priključili večjemu deležu. Ker pa je bila beseda že tu, so se kar na konferenci pomenili, da bodo v bodoče sodelovali in so sklenili v naslednjih dneh ustanoviti skupen odbor.

V razpravo je posegel tudi republiški ljudski odposlanec tovariš **Ivan Kovačič-Efenko**, ki je pogovoru dal širši okvir ko je govoril o gospodarskih problemih celotne občine in naše domovine v celoti. V takem okvirju je seveda krajevna problematika nekoliko drugače izgledala, vsaj kar se obsega in pomembnosti tiče. Nadalje je ugotovil, da je poročilo premalo obravnavalo vprašanje organizacije SZDL. Sicer pa je tudi vsebina razprave potrdila mnenje, da bi se krajevni odbor moral bolj kot doslej poglobiti v gospodarske probleme kraja, ker bi se tako ne bilo treba tako podrobno o njih pogovarjati na sestanku, kot je letna konferenca SZDL.

Sekretar občinskega komiteja ZKS tov. **Srečko Pratnemer** je govoril o dogodkih v svetu, vlogi Jugoslavije v zunanji politiki, svoje izvajanje pa je navezal na naloge SZDL, ki lahko s krepitvijo našega razvoja veliko pripomore k utrjevanju miru in sožitja v svetu.

Konferenca, ki je trajala polne štiri ure, je dala celi vrsti problemov javni značaj. Ugotavljanje težav in nakazovanje bodočih nalog pa je le začetek, ki terja nadaljevanje. Težko si je predstavljati rešitev teh številnih problemov brez sodelovanja prebivalcev samih. Da bi čakali na sredstva in pomoč izven svojega kroga, to bi ne bilo dobro, niti uspešno. Skupnost daje tem raje sredstva tja, kjer je zavest in volja po sodelovanju močnejša. Zato bodo člani SZDL iz Ponikve to drugo plat medalje lahko odkrili v bližnji prihodnosti, ko bo na zborih volivcev govora, od kod vzeti sredstva, ko bo govora o krajevnem samoprispevku.

Na koncu so izvolili nov 25-članski plenum SZDL in 5-članski izvršni odbor, za nadaljnje delo organizacije pa so sprejeli 12 tehtnih sklepov, med prvimi pa je ustanovitev sekcije za komunalno dejavnost, ki bo v obilno pomoč krajevnemu odboru.

k.

PRED NJO SE NIKOLI VEČ

ne bo ustavljal vlak...

Majhen kraj Šentvid pri Grobelnem. Okrog in okrog so kmetije raztresene po valoviti pokrajini. Središče kraja pa je ob križišču ceste z železniško progo. Toda to ne drži več, od preteklega tedna ne več. Promet se že razvija po novi obsotelski progi skozi predor pred Šentvidom in tako se je tudi križišče pomaknilo izven naselij. Pred leti so pričeli graditi novo postajno poslopje, ki ni bilo nikoli dograjeno, zdaj pa se je proga umaknila. Tako sredi vasi stoji posebno grajena neometana stavba (na sliki!), ki bo verjetno stanovanjska stavba, ker se pred njo nikoli več ne bo ustavil vlak. Vsekakor pa bo potrebno misliti na novo postajališče. Potniki morajo zdaj pod vedrim nebom čakati na vlak.

Sicer se pa življenje v kraju lepo razvija. Pred kratkim so ustanovili prosvetno društvo in televizijska antena se že blešči na šolski strehi. Letos so Šentvidčani zaradi nenehnega dežja prav slabe volje — pa to smo tudi drugi! — vendar se s kmečko trdovratnostjo spoprijemajo z blatom in orjejo, da bo delo opravljeno. Veliko željo še imajo — vodovod! Sredi vasi je skoraj edini vodnjak pred šolo, ki pa ni najboljši. Upajo, da bodo vodovod, za katerega so načrti že davno narejeni, vendar enkrat v bližnji prihodnosti zgradili.

Lep napredek

Kmetijskega gospodarstva Planina pri Sevnici

Pred časom smo poročali o pobudi za temeljite spremembe na Kmetijskem posestvu Planina pri Sevnici. Danes, ko opazimo na tem posestvu že prve rezultate napredka, lahko trdimo, da se je posestvo izkopalo iz začetnih težav in da se lepo razvija. Kdor obišče gospodarska poslopja in zemljišča, dobi že pri prvem stiku občutek, da pri njih vlada red. Cestišča okoli poslopij so kljub neprestanemu dežju snažna. Isto velja za zemljišča. Na prostranih pašnikih ni več sledu zanemarjenosti in prikupen je pogled na urejene ribezove nasade.

Kljub dejstvu, da zunanji videz ni vedno odločujoč, vodi tukaj k pravilnemu zaključku, da je posestvo v dobrih rokah in da je zdravo tudi jedro. **Jedro tega posestva pa je vsekakor v živinoreji. Le-ta pa ima zadnje čase vse pogoje za uspešen razvoj. Vprašanje vode, hrane in oskrbe je rešeno. Tako čaka živino kvalitetna krma in silaža, živini pa strežejo vestni in skrbni ljudje. Končno je rešeno tudi vprašanje vode, ki je tako dolgo bilo na tem posestvu problem številka 1. Obratovodja obiskovalcu navdušeno govori o novem vodovodu. Saj tudi lahko!** Skoraj na vsakem oglu lahko najdeš vodovodno pipo in živina danes pije dobro vodo. Večne težave s prevozom vode, za kar so porabili tudi po 2,5 din na liter, so sedaj pri kraju. Razumljivo je, da je veselje med oskrbovalci živine bilo veliko, ko so stekli prvi curki.

Živina je preskrbljena. Kaj pa ljudje? To je sedaj glavno vprašanje. Spričo splošnega napredka je opravljanje dela sedaj mnogo lažje in prijetnejše. Ne more pa se trditi za življenje izven delovnega časa. Delavec še vedno nima primernega stanovanja. Toda že je v gradnji stanovanjski blok, v katerem bodo sodobna stanovanja! Tako bo tudi kmetijski delavec zaživel lepo življenje in bo celo na boljšem od tistega, ki vsakodnevno potuje na delo v oddaljene tovarne.

Večji donosi v kmetijski zadrugi Lesično

Letos so v kmetijski zadrugi Lesično zabeležili dokaj lepe proizvodne uspehe v proizvodnem sodelovanju med kmetovalci in zadrugo. Na 38 hektarih, kolikor je zadruga zajela v kooperacijo, so pridelali povprečno po 34 stotov pšenice na hektar. Tako visokega donosa pri pridelovanju pšenice v teh krajih še niso zabeležili. Prav tako lepe uspehe so dosegli s sodelovanjem pri proizvodnji črnega ribeza, vendar jim je tu nekoliko škodovala pozeba, sicer bi donos bil vsekakor še večji.

Zadruga pa se je v preteklem letu uveljavila tudi v svoji lastni proizvodnji. Tako imajo sedaj v najemu za skoraj 10 hektarov obdelovalnih površin in 12 hektarov travnikov. V šestih hlevih pa so uspeli povečati število živine na preko 100 glav. Letos so tudi na tem področju zabeležili zelo lepe komercialne uspehe. Saj so ugodno prodali kar preko 170 glav goveje živine in za preko 30 ton svinine.

Ti uspehi kmetijske zadruge v Lesičnem so toliko pomembnejši, ker pomenijo dejansko začetek novega obdobja — tako glede proizvodnje kot tudi glede odnosov na vasi. Saj je gotovo, da teh uspehov ne bi bilo, če zadruga ne bi ustvarjala novih kmetijskih proizvodnih odnosov na tem območju.

ZAVOD ZA ZAPOSLOVANJE DELAVCEV

V Šoštanju so na zadnji seji obeh zborov ljudskega odbora ustanovili zavod za zaposlovanje delavcev. Zavod bo začel delovati z novim letom in bo zajemal območje občine Šoštanj in Mozirje.

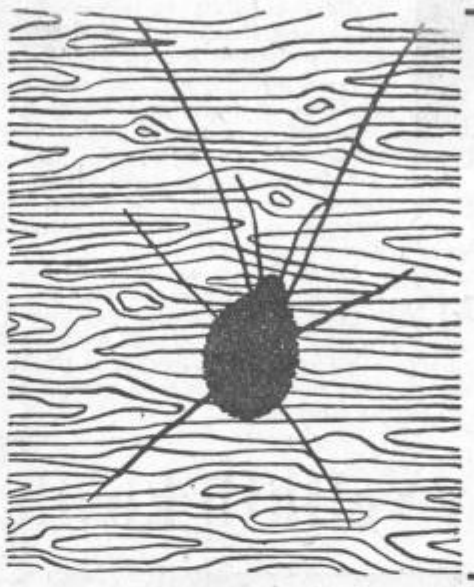

PENTOLAT 3A

splošno sredstvo za konserviranje lesa

Uporablja se za uničevanje:

lesne gobe v vlažnih stanovanjih,
črvov v pohištvu,
glivic,
plesni,
plevela.

Dobi se v trgovini »JADRAN« v Celju.

PROIZVAJA TOVARNA ORGANSKIH BARVIL — CELJE

ŠPORT — ŠPORT — ŠPORT — ŠPORT — ŠPORT — ŠPORT — ŠPORT — ŠPORT

Na vrhu celjska moštva

Pred dnevi sta bili na sporedu zaostali tekmi okrajnega rokometnega prvenstva. V Žalcu so izgralci iz Polul premagali moštvo iz Griž z 21:12, v Konjicah pa so rokometaši Šoštanja dosegli svojo tretjo zmago; domačine so premagali z rezultatom 20:12.

S tem je bil končan tudi prvi del okrajne lige v rokometu. Najvišji naslov so si priborili igralci železničarskega kluba Celje, na drugo mesto pa so se uveljavili tekmovalci Partizana iz Celja mesta, ki se bodo v spomladanskem delu prvenstva potegovali za najvišjo stopnico. Presenečenje letošnjega prvenstva so Polule, ki so osvojile tretje mesto. Rečica je igrala s spremenljivo srečo. Za predstavnika Šaleške doline je osvojitev petega (Šoštanj) in šestega mesta (Velenje) majhen uspeh. Novinca v ligi — Griže in Konjice — sta igrala nekatere tekme zelo lepo. Očitno pa je bilo, da jima primanjkuje rutine.

Lestvica:

Celje	7	7	0	0	220:103	14
Partizan Celje	7	6	0	1	170: 89	12
Polule	7	4	0	3	128:128	8
Rečica	7	3	0	4	97:115	6
Šoštanj	7	3	0	4	114:131	6
Velenje	7	2	0	5	129:156	4
Griže	7	2	0	5	101:154	4
Konjice	7	1	0	6	86:169	2

Na lestvici strelcev pa je stanje po prvem delu tekmovanja naslednje: Goršič (Celje) 61 golov, Snedič (Partizan, Celje) 47, Ratej (Celje) 37, Požun (Rečica) 34, Sofič (Konjice) 31, Plahuta, Križnik in Pocajt po 30 golov, Peter Hribernik (Partizan, Celje) 29 golov itd.

Rokomet

ZMAGA CELJSKIH PIONIRJEV V MARIBORU

V novembru so v Mariboru gostovali rokometaši Partizana Celje-mesto. Medtem, ko so se pionirji udeležili rokometnega turnirja in osvojili prvo mesto, so se starejši pomerili z izbrano vrsto Branika in izgubili srečanje 13:16.

Pionirji so najprej igrali proti vrsti MTT in zmagali z rezultatom 8:1, v finalni igri pa so premagali sovrstnike Branika s 5:4.

— — —

Med tednom so v Celju igrali rokometaši Ekonomske srednje šole iz Čakovca, ki so premagali izbrano vrsto celjske ESS s 16:10.

Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij »TOPER« Celje, razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

2 USLUŽBENCA V KNJIGOVODSTVU

1 STROJEPISCA — KORESPONDENTA

Interesenti naj pismene prošnje pošljejo na upravo gospodarske organizacije.

Tovarna volnenih izdelkov Majšperk razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

1. POMOČNIKA VODJE PRODAJE

2. MANIPULANTA PREDILNICE

Pogoji: pod 1. točko: končana Ekonomska srednja šola z najmanj 5-letno prakso; pod 2. točko: končana srednja tekstilna tehnična šola z 2-letno prakso ali industrijška tekstilna šola z najmanj 5-letno prakso.

Nastop službe takoj. Plača po tarifnem pravilniku podjetja. Stanovanje preskrbljeno.

Pismene ponudbe pošljite na upravo podjetja do 15. 12. 1960.

ČASOPISNO PODJETJE »CELJSKI TISK« CELJE

sprejme

ŠOFERJA tovornega avtomobila B ali C kategorije za lokalni transport.

Nastop 1. januarja 1961. Ponudbe je treba poslati kadrovskemu sektorju podjetja, ki daje tudi podrobnejše informacije.

KINO

KINO UNION
Od 11. do 14. 12. 1960, »VOJNA«, jugoslovanski film Csc
Od 15. do 19. 12. 1960, »ZAKLAD NA OBALI DURANCE«, francoski barvni film Csc

KINO METROPOL
Od 10. do 13. 12. 1960, »STAREC IN MORJE«, amer. barvni VV.
Od 14. do 18. 12. 1960, »SIGNALI NAD MESTOM«, jugoslov, Csc.

DPD »SVOBODA« CELJE
MLADINSKI KINO
Dne 10. in 11. 12. 1960, »PIROSKA«, nemški film
Predstave vsako soboto ob 15. in 17. uri ter vsako nedeljo ob 10., 15. in 17. uri.

GIMNAZIJA CELJE
ŠOLSKI KINO
Dne 10. in 11. 12. 1960, »ZAKON JE ZAKON«, francoski film
Predstave vsako soboto ob 16. uri in vsako nedeljo ob 10. in 16. uri. Vstopnina enotna 20 din.

KINO »SVOBODA«
ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI
Dne 10. in 11. 12. 1960, »BERNARDINE«, francoski barvni film Csc
Dne 14. in 15. 12. 1960, »BAGDADSKA SIRENA«, ameriški barvni film

OBJAVE IN OGLASI

PRODAM

Ljudska restavracija Celje proda stare kuhinjske mize, 1 kotel za kuhanje hrane, kuhinjsko kredenco in plinski štedilnik.

SPALNICO IN KUHINJSKO POHIŠTVO zaradi selitve prodam. Informacije Celje, Mariborska 61.

MALO HIŠICO z vseljivim stanovanjem prodam. Naslov v upravi lista.

JABOLČNIK 2000 l prodam. Naslov v upravi lista.

ZAZIDLJIVO PARCELO 800 m² sredi Šentjurja prodam. Muršec Šentjur pri Celju 36.

OTROŠKO POSTELJO z vložkom prodam. Informacije dnevno pri Majolki.

DOBRO ohranjena omara iz trdega lesa naprodaj. Vprašati Šifer Franjo Celje, Dečkova 12.

PRODAM novo hišo 8×8 in gospodarsko poslopje 12×7, električna napeljava, posestva 1.5 ha, vinograd in preko 200 komadov sadnih drevesc pri avtobusni postaji in trgovini. Cena 900.000 din. Prodam par junčkov ca. 700 kg in motorno kolo 350 ccm po nizki ceni. Naslov v upravi lista.

KORENJE 2000 kg do 3000 kg prodam. Naslov v upravi lista.

UGODNO prodam krojaški šivalni stroj »PFAFF« Univerzal. Krojaštvo Zidanškova 27.

GARAŽO oddam v najem. Prodam poceni lepo spalnico, otroško posteljo. Naslov v upravi lista.

»KOLODVORSKA RESTAVRACIJA« CELJE, proda naslednja osnovna sredstva:

1 dobro ohranjen točilni pult iz hrastovega lesa z dvema priključkoma za točenje piva in vode;

1 hladilnik znamke »Bosch« vsebina 150 l v ispravnem stanju.

Interesenti dobijo potrebnejša pojasnila v upravi podjetja Titov trg 3-II.

STANOVANJA

STUDENTKI oddam opremljeno sobo. Vprašati Breg 9.

SLUŽBE

Blagajničarko za 4-urno zaposlitev v popoldanskem času, potrebuje Stara lekarna v Celju.

STAREJŠA ženska gre za gospodinjo. Naslov v upravi lista.

HONORARNA zaposlitev v popoldanskem času, prepisovanje na stroju na domu prevzamem. Ponudbe pod »Natančna«.

»LJUDSKA RESTAVRACIJA« CELJE razpisuje delovno mesto **šefa kuhinje**

Prošnje je vložiti pri upravi podjetja.

OBVESTILA

Združenje šoferjev in avtomehanikov LRS podružnica Celje obvešča vse svoje člane, da bo redni letni občni zbor v nedeljo, 11. 12. 1960 ob 8. uri v prostorih restavracije »Kladivar« v Kersnikovi ulici.

Udeležba je za člane obvezna, ob polaganju obračuna dela v tem letu se bodo člani seznanili z važnimi problemi, ki zadevajo podružnico in posamezne člane. Začetek bo točno ob napovedani uri — bodite točni.

Srečno!

Odbor

OBVESTILO

Dne 18. 12. 1960 bo v Mladinskem domu »Mihe Pintarja« Dobrna javna razprodaja otroške obleke, perila, posode in pohištva.«

OPOZORILO

Opozarjamo vse hišnike, predsednike hišnih svetov ali njihove namestnike in lastnike hiš, da v primeru snežnih padavin takoj pristopijo k čiščenju in odmetavanju snega s pločnikov ob njihovi hiši ali zemljišču. Posebno še opozarjamo imetnike oziroma vodje obratovalnic, poslovnih prostorov in gradbišč, da so odgovorni za čiščenje pločnikov v dolžini obratovalnice, poslovnega prostora ali gradbišča. Pločniki morajo biti očiščeni tudi ob sobotah popoldne in nedeljah, kadar so poslovni lokali zaprti.

V primeru poledice se morajo pločniki posuti z drobnim peskom, žagovino ali pepelom, da ne bi prišlo do nepotrebnih nesreč.

Kontrolni organi uprave bodo strogo izvajali kontrolo nad izvajanjem tega opozorila in po potrebi za nepoštevanje zgoraj navedenih navodil primorani izreči mandatno kazen, v težjih primerih pa bodo kršitelji prijavljeni sodniku za prekrške v kaznovanje.

Komunalno podjetje
Javne naprave
Celje

OBJAVE

Zaradi povečanja kapacitete avtomatske telefonske centrale v Celju bomo lahko v letu 1961 vključili večje število novih telefonskih naročnikov. Vse izdatke za nabavo telefonskega aparata, stroške montaže, inštalacije ter morebitne novogradnje naročniškega voda bo moral kriti naročnik sam.

Zaradi evidence in nabave potrebnega materiala pozivamo vse interesente ne glede na to, če so že izpolnili prijavo za telefon ali ne, da nam z dopisnico sporočijo svoj naslov in željeno število priključkov.

PTT Center Celje, Titov trg 9

KOMPAS obvešča

»TURISTIČNO IN AVTOBUSNO PODJETJE KOMPAS« — CELJE obvešča:

Prosveta!

V času januarskih semestralnih počitnic organiziramo za Republiški odbor prosvetnih in znanstvenih delavcev 9-dnevno potovanje po Siciliji. Cena potovanja 27.500 din.

Vse informacije in prijave v poslovalnici KOMPAS — Celje, tel. 23-50.

Prav tako organiziramo za dijaštvo posebne vlake z ogledom operne predstave v Mariboru ali Ljubljani.

Kolektivi! Za izlete vam nudimo turistično opremljene avtobuse po izredno nizkih cenah!

Za člane turističnega in olepševalnega društva organiziramo 4-dnevni avtobusni izlet v Dolomite. Cena potovanja 12.900 din.

Obiščite Turistično in avtobusno podjetje KOMPAS — Celje, ki Vam nudi vsakovrstne turistične usluge.«

RAZNO

PREKLICUJEM besede, katere sem izrekla Krašek Gabrijeli, kot neresnične. Knez Jelka.

DENARNICO, izgubljeno na poti iz Trnovelj oddajte pri »Majolki«. Najditelj si lahko gotovino pridrži.

POZOR! Tovariša in tovarišico, ki sta med 15. in 25. oktobrom kupila perzijski ženski plašč (nogice) v Zagrebu pri krznarju Kvačanoviču, Masarykova 1 prosim, da se javita takoj na isti naslov.

CELJSKI tednik

Uredništvo: Celje, Titov trg 5 — poštni predal 16 — telefon 25-23 in 24-23 — uprava: Celje, Trg V. kongresa 3 — poštni predal 152 — telefon 23-75 in 20-89 — Tekoči račun pri Komunalni banki Celje 607-70-1-556 — izhaja ob petkih — letna naročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 din — posamezna številka 15 din — rokopisov ne vračamo.

ZANIMIVOSTI

Opazujejo nas iz vsemirja?

MAJHEN RDEČ SATELIT DRVI PO OBRATNI POTI OKOLI ZEMLJE. AMERIKANCI PRAVIJO — »NAŠ NI«, RUSI PRAV TAKO. TOREJ MORA PRIPADATI NEKOMU DRUGEMU. VPRAŠANJE JE — KOMU?

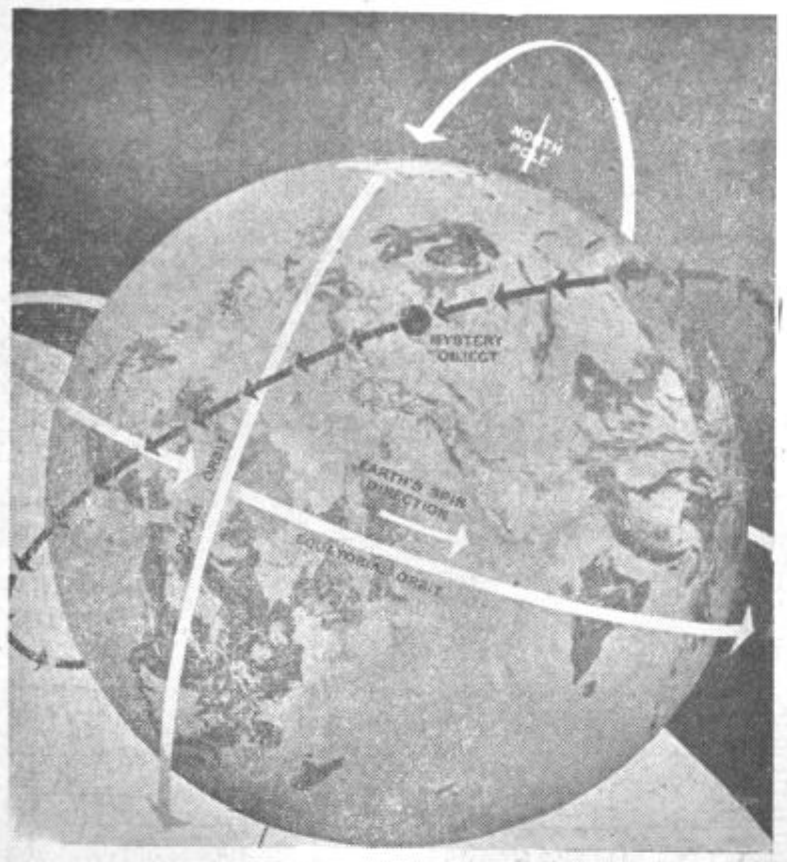

Britanski znanstvenik Derek Dempster je nedavno sprožil polemiko o nenavadnem pojavu na našem nebu, ki je že kar prepolno umetnih satelitov. Dne 9. avgusta letos so opazili na nebu neznan predmet in postali nanj pozorni zaradi naslednjih posebnosti:

— Objekt se obnaša kot vsi dosedanji umetni sateliti. Če bi šlo za meteor, bi moral ob dotiku z gostejšo atmosfero zgoreti. Ta objekt pa v nasprotju z dosedanjimi sateliti kroži v orbiti od vzhoda proti zahodu.

— Je to kaj čudnega? Je! Za umetno telo, ki bi ga kdorkoli z Zemlje poslal v orbito po taki poti, bi bila potrebna vsaj enkrat če ne dvakrat tolikšna pogonska sila, kakor je bila potrebna za dosedanje satelite. Kdo bi torej zapravljal denar za tako muhavost, ki bi jo nazadnje tajil, čeprav bi bil to velik uspeh? Navsezadnje Amerikanci pravijo, da satelit ni njihov, Rusi pa prav tako. Zanikanje takega uspeha pa je ob sedanji tekmi pri osvajanju vesolja prava nerazumljivost.

Satelit pa po svoji nenavadni poti lepo kroži okoli Zemlje in dokazuje svojo prisotnost. Čigav je torej?

Znanstvenik Dempster je eden od onih neredkih učenjakov, ki verjamejo v inteligentna bitja v širnem vsemirju. Pravi, da noben učenjak, ki nekaj da na svojo titulo, ne bo danes več odklanjal vsako pomisel na življenje v vsemirju izven našega planeta. Pravi, da so izračunali, da vsaj na milijon zvezd lahko pride en planet, ki je sposoben za življenje. V naši galaksi je 150 tisoč milijonov zvezd. To se pravi, da je v Rimski cesti vsaj 150.000 planetov z življenjem na svoji površini.

Dr. Dempster, ki ni našel odgovora o tuzemskem očetovstvu nad tem satelitom, se je oklenil svoje priljubljene teorije. Pri tem se opira tudi na Ruse, kot je profesor Slovski, ki je pri opazovanju Marsovih mesecev Deimosa in Phobosa odkril zelo presenetljive stvari. Stvar je namreč v tem, da se Deimos veliko počasneje giblje okoli Marsa, Phobos pa poleg večje hitrosti obletava planet tudi v večji bližini. Ponašanje Phobosa je dalo Slovskemu misliti, da bi utegnil biti votlo telo — se pravi — umetni satelit nekdanje marsovske civilizacije

Posledica takih predpostavk je zdaj teorija, da utegne biti neznan predmet, ki kroži okoli Zemlje, delo nam tujih inteligentnih bitij.

Kolikor je zagovornikov teh trditev, toliko je tudi onih, ki pravijo, da je Dempster fantast.

Kaj je torej res? Odgovora ne vemo. Vemo pa to, da bi človeka, ki bi pred 500 leti napovedoval, da bo človek letal po zraku, brez pomisleka sežgali na grmadi. c. k

Navzlic vsemu — še vedno nerešeni problemi

Vsak dan govorimo in pišemo o novih tehničnih dosežkih. Vsak dan se čudimo človeškim sposobnostim na tehničnem področju. Navzlic revoluciji v tehniki, navzlic avtomatizaciji, uporabljanju nuklearne sile, graditvi atomskih možganov itd., itd. pa ima človeštvo še vrsto nerešenih problemov. Navzlic vsemu...

Vemo, kako izgleda luna na drugi strani, na žalost pa še vedno ne vemo, kaj se dogaja v glavah naših žena.

V drobcu sekunde lahko pošljemo sporočilo okoli zemeljske krogle, ne moremo pa razumeti »jezika« sosedov onkraj meja.

Letimo hitreje od zvoka, od hoje po stopnicah pa smo zasopli.

Elektronske možgane polnimo z raznimi podatki, od njih lahko izvemo vse, razen — zakaj se človek tako močno razlikuje od vseh ostalih živih bitij.

Tihotapci v velikih koših

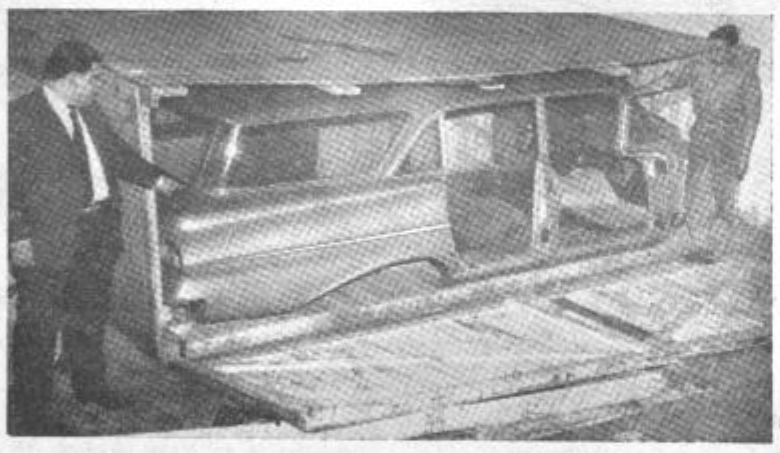

Mednarodni policijski urad Interpol ne lovi samo tihotapcev mamil, ki se dajo bolje skriti zaradi malih količin. V njihovo pristojnost poleg mamil, dragih kamnov, zlata, valut pa do belega blaga, spadajo tudi težji tihotapski predmeti. Takole je izgledalo na primer odkritje nekje na obali Bližnjega vzhoda, ko so agenti Interpola odprli zaboj z nedolžno oznako »Papir«. V zaboju je bila prava in nova karoserija luksuznega avtomobila. Ob taki konkurenci lahko zardi od zavisti skromnejši tihotapec ročne ure. Toda za več denarja — več tveganja!

Spomeniki iz starih avtomobilov

Brkati francoski kipar Cesare Baldaccini je šel s svojo abstraktnostjo do kraja. Kot zagovornik plastike, ki ima edino lastnost, da je nerazumljiva, pravi da je sodobnik in prehodnik atomske ere.

Čemu bi potlej klesal v kamen in les, čemu bi gnetel glino in vlival mavec. Zakaj bi sploh še kaj delal z rokami.

Njegove plastike so staro železo, ki ga zmečkajo velikanske stiskalnice v brezoblične gmote. Te plastike so navadno stari avtomobili, ki jih stisnejo v stiskalnici.

Domiselni Baldaccini daje tem kupom železa le imena in jih potem prodaja za mastne dobičke.

Cesare stoji na pokopališču avtomobilov, pri tem pa razmišlja, kaj bo nastalo iz stare škatle.

Kakor kaže bo Baldaccini oblikam vozila, ki so še ostale po karambolu vzel še to edino lastnost, kakor vidimo na spodnjem posnetku.

Če ga vprašate, kakšna ideja ga vodi, bo odgovoril:

— Jaz želim, da ima dvajseto stoletje, epoha železa, svojo tipično in lastno lepoto. —

In še pravijo, da ima »umetnik« obilo občudovalcev ter odjemalcev.

Kaže, da ima »nova lepota« svoje oboževalce in je odraz njihove srčne tenkočutne kulture.

CIRIL DEBELJAK

Iz himalajskega DNEVNIKA

14. 4.

O prijetnem spanju in počitku ni bilo govora. Temperatura v sobah je bila kljub ventilatorjem 40 stopinj. Z Marjanom sva se obračala do zjutraj, teklo je iz vsake odprtine posebej. Po zajtrku smo uredili stvari s policijo, odposlali telegrame za šerpe in Agravala, obisk fotoreporterjev in novinarjev. Nanda Devi so nam končno odšli in prišli tokrat na dan tudi s pravimi kartami. Na vrh nameravajo Indijci sami, zato se bojijo konkurence. Ostane nam torej Trisul, ki ga pa nameravamo pogledati z njegove težke in neprepleZane južne strani. Zavedamo se da nas čaka težko delo, saj so to stran gore prejšnje ekspedicije označile kot nepristopno in neprepleZivo. Na vsak način ne pridemo praznih rok domov. Po kosilu zopet obisk francoskega novinarja, ki je tudi že sam obiskal svetišče pod Nanda Devijem. Debate o naši nameravani poti so hude, ker je več možnosti z zelo negotovimi izidi. Urediti moramo tako, da spravimo zaboje z opremo in hrano do takega mesta, da bo dosegljiva z dveh variant. Ena od teh je južna stena, ki je zaenkrat raziskovalnega pomena, saj smo zaradi visokega snega v teh hribih, vsaj po trditvi indijskega gosta Agravala za cel mesec prezgodnji. Druga varianta je normalni vzpon s severa skozi sotesko Rishi Gango, ki ga vzamemo samo v primeru, če se južna stena pokaže res nemogoča.

Dopoldne sva šla z Marjanom na potep, saj smo ob 10. izmerili na soncu 73°. Fotografirala sva nekaj zanimivosti, predvsem nagnetene ulice in promet, veverice, ki se sprehajajo po drevesih in med taksiji na cesti, velike golovrate mrharje, starega, nagega romarja iz Mekke, ki si je na križišču v senci policajeve marele mirno obiral živalce s kosmate glave. Po eni uri muk in žeje sva sedla na barske stole in pila coca-colo. Proti večeru študij kartlov na martinčke, ki so jih vsi koti polni in jih imajo nameščene namesto muholovcev. Vsi člani odprave prebirajo pošto, prvo, ki je prispela iz Jugoslavije, samo jaz sem ostal brez nje. Po večerji še hladen tuš in zopet nas čaka noč brez spanja. Lahko noč, temperatura plus 46 stopinj.

15. 4.

Dopoldne nam je poslala ambasada vozilo, da smo si ogledali zanimivosti mesta, njegov revni, pa tudi evropski del. Ko se voziš skozi središče in po ulici veleposlaništev, se zdi, da si v Parizu. Arhitektura templjev in svetišč je edinstvena. Nekajkrat smo to dopoldne sezuli čevlje in bosi počastili bogove, parkirali pred največjim azijskim hotelom Ašoko, ki lahko sprejme 5000 oseb. Palača skupščine je poglavje zase. Gradili so jo stoletja in je brez dvoma največičastnejša zgradba Azije, zavzema pa po približni cenitvi prostor našega Celja. Popoldne je prispel povabljeni alpinist naše odprave, Agraval. Ob prvem pogledu nanj se mi je vsilila misel, da bo treba tega človeka močno obtežiti z nahrbtnikom, sicer ga bo prvi vetrček spravil iz ravnotežja. Pozneje smo zvedeli, da tehta z obleko vred 40 kg. Že v prvem pogovoru je privlekel na dan celo zbirko himalajske literature in kart, tako da smo takoj vedeli, da je o dogodkih in Himalaji dobro podkovan. Z našim nameravanim vzponom sicer ni bil povsem zadovoljen, plašila ga je strma južna stena in neznan dostop.

Zvečer sprejem na ambasadi, kjer se je nabralo precej visokih funkcionarjev Indije. Pridno smo segli po pivu in whiskyju, beseda je tekla seveda o naši poti. Prijeten večer je bil zaključen po trditvi nekaterih šele pred prvim svitom.

16. 4.

Vročina ne pojenja. Temni oblaki so se zgrnili nad Delhi, upali smo na pohlevno ploho, pa je prihrumel samo gost oblak rdečega prahu, da smo kašljali do večera. Dela ni več nobenega, radi bi se odpravili naprej pa so vlaki zasedeni, ministrstvo pa po polževo urejuje naša dovoljenja za vstop v obmejni pas.

Ljubim delavčeve žuljave dlani

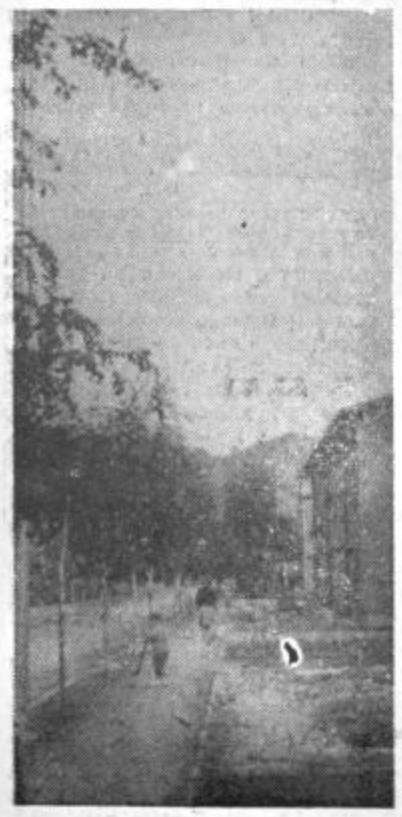

Večer je umrl. Z negotovim korakom stopam po izhojeni gozdni stezi in se ustavim na žametasto zeleni jasi. Gozd, gozd povsod, mogočni vrhovi se temno odbijajo od neba, posutega z milijoni svetlikajočih se lučic, mesec, ki neprestano hudomušno mežika na zemljo, in pod menoj morje v temo in spanje zavitih hiš. Samo na mostu, lepem in modernem mostu čez Savinjo gorijo luči, kot bi se posmehovale svojim sencam v valovih. Nenadoma mi šine v glavo misel: čudno, od kod nenadoma ta lepi most? Od kod visoki nebotičnik in vrsta panjem podobnih hišic na Otoku? In od kdaj se tam dvigajo v zrak cele štrene umazanega dima celjskih tovarn? Zjasni se mi, ko se spomnim, zakaj sem odšla v gozd. Prosto imam, saj praznujemo 27. april in 1. maj! Seveda! Praznik vseh tistih, ki so gradili most, ki so v kamnite plošče zajeli divji tok Savinje, vseh tistih, ki iz globine zemlje gledajo delo in mu z rahlim nasmehom kimajo v pozdrav. Oni so padli v času, ko se je kri in roka delavca povezala v srp in kladivo, ko je njegova pest ojeklenela in je v srcu divjal orkan. Oni zdaj gledajo rast in kulturno zorenje vse domovine, ne samo svojega rodnega kraja. Oni so zasejali seme, ki je bilo v vojni stokrat poteptano z nemškim škornjem, oni so pogum, da se razrašča v klas, ne tisti, ki vlivajo v seme novo vero in eden, v celo polje zlatorumene pšenice — svobode, miru in napredka. Spomnim se utrujenih, a srečnih obrazov v štorski železarni, spomnim se golega, umazanega hrbta cinkarniškega topilca, vedno z veselo besedo na ustih, z radostjo v očeh. Spomnim se vesele pesmi obiralcev v meglenih jutrih, polne košare velikih zelenih cvetov in kričanja merilcev. Da, zeleno zlato! Kruh in radost Savinjčanov, veselje in zadovoljstvo Celjanov. Zelenemu zlatu se pridruži bleščeče beli emajl, igrive podobice na lončkih in vsaki Celjanki-gospodinji zaželeni lonec »Econom«. Z rokami, ki ustvarjajo cele stolpe po svetu sloveče posode, pa tekmujejo roke tkalcev v »Metki«, spretne, ko z delom pričnejo, vesele, ko z njim vsak dan ob isti uri končajo. In vsi ti, ki tvorijo delavski razred, vsi ti čutijo hvaležnost do padlih, čutijo dolžnost, izpolnjevati nenapisane ukaze: delaj in bori se za skupnost, za napredek svojega kraja! Zavedajo se, da je razvoj domovine odvisen od njihovih rok, da so njihovi žulji mesta, ceste in železnice. Da, socializem je tisti, ki je delavcu prijatelj, on to čuti in mu vrača prijateljstvo. Povsod, kjer svobodni človek pod svobodnim soncem vihti svoje kladivo, povsod se razlega: Proletarci vseh dežel, združite se! In tisti, ki sledijo temu klicu, so v SZDL, LMS, ZKJ, so tam, kjer s skupnimi močmi postavljajo novo mesto z novim načinom življenja.

Zvezde so se razžarele, mesec je nervozno priprl oči, jaz sem se zbudila iz misli; Celje pa je stalo pred mano, zdelo se mi je, da se je pravkar rodilo, toliko novega se je razlivalo v njem. Počasi in s trdnim korakom sem se odpravila domov, z zavestjo, da tudi jaz s tem, ko pomagam staršem, gradim in pomagam ustvarjati vse novo v Celju. Ljubim delavčeve žuljave dlani, zato dobro vem, od kod Celje s spomeniki, cestami in industrijo.

Silva Radčenko.

ENAJST ZAKONOV

Neka Američanka se je v dvaintridesetih letih poročila z enajstimi vojaki, službujočimi v prekomorskih deželah, ne da bi se s katerimkoli pred tem ločila.

Ko jo je na razpravi sodnik vprašal, zakaj se je možila, ko je bila vendar poročena, je ta odvrnila: Enostavno se nisem utegnila ločiti, razen tega pa so me vsi tako prosili in toliko denarja sem potrebovala.

Lepo moško in žensko perilo
er bogata izbira pletenin
v najnovejših krojih